

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

16 NOVEMBER 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	45
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	47
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	50
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	53
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	54
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	61
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	62
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	63
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	68
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	69
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	72
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	72
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	75
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering. Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	76
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	77
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	79
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	80
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	82
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	84
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	85
REGISTER	88

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 50 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992**

van de heer L. STANDAERT

NV Delacre — Vlaamse overheidssteun

Nu Delacre definitief zijn Vlaamse deuren heeft gesloten en zich in Wallonië gaat vestigen, blijven zowel de werknemers en hun families als zoveel andere Vlamingen met vragen zitten.

1. Hoeveel subsidies en andere tegemoetkomingen heeft Delacre in al die jaren van het Vlaamse Gewest binnengerijfd ?
2. Hoeveel andere bedrijven hebben in de laatste 10 jaar een identieke overstap naar Wallonië gemaakt na Vlaamse steun te hebben ontvangen ? Over welke bedragen gaat het ?
3. Acht de minister het niet aangewezen op dergelijke transfers te anticiperen door in de overeenkomst te stipuleren dat bij verhuis naar het zuiden van het land de geïnde steun moet worden terugbetaald ?

Antwoord

1. In het kader van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën werd aan de NV Delacre voor haar zetel in Vilvoorde volgende steun toegekend :

Beslissing van 26 juli 1982 gewijzigd op 25 oktober 1989 :

- 'gesubsidieerde investeringen : 66.127.000 frank
- toegekende steun :
 - rentetoelage : 4 percent gedurende 6 jaar op 2/3 van de met krediet gefinancierde investeringen ad 22.247.472 frank zijnde 4.004.545 frank
 - kapitaalpremie : 4 percent gedurende 4 jaar op 2/3 van de met eigen middelen gefinancierde 'investeringen ad 21837.184 frank zijnde 3.930.693 frank
 - vrijstelling van de onroerende voorheffing op het betoelaagde investeringsprogramma gedurende 2 jaar.

Beslissing van 26 november 1989 gewijzigd op 28 maart :

- gesubsidieerde investeringen : 61.064.194 frank
- toegekende steun :
 - rentetoelage : 8 percent op 30.000.000 frank zijnde 2.400.000 frank
 - kapitaalpremie : 8 percent op 3 1.064.194 frank zijnde 2.485.136 frank
 - vrijstelling van de onroerende voorheffing op het betoelaagde investeringsprogramma gedurende 2 jaar.

Wat betreft de laatst toegekende steun heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om deze conform de wetten op de economische expansie (zie punt 3) terug te vorderen.

2. Inzake de overstap van bedrijven van Vlaanderen naar Wallonië worden door mijn administratie geen statistieken bijgehouden zodat ter zake geen details kunnen worden medegedeeld.
3. De wetten op de economische expansie, te weten de wet van 17 juli 1959 aangevuld voor wat de materie van de kapitaalpremie betreft door de wet van 22 december 1977, en de wet van 30 december 1970 bepalen dat, behoudens voorafgaandelijke goedkeuring door de bevoegde minister, de genoten tegemoetkoming moet worden terugbetaald indien de gesubsidieerde investeringsgoederen vervreemd worden of niet langer worden gebruikt overeenkomstig de voorgeschreven doeleinden en voorwaarden.

De termijnen waarbinnen de terugvordering kan gebeuren, kunnen verschillen naargelang de toegepaste expansiewet en de aard van de toegekende steun.

De terugvorderingstermijnen zijn respectievelijk :

- in geval van rentetoelage :
 - wet van 17 juli 1959 : drie jaar, ingaande op 1 januari volgend op het laatste jaar waarin de steun werd genoten.
 - wet van 30 december 1970 : één jaar te rekenen vanaf de laatste betaling van de rente van de bedoelde lening.
- in geval van kapitaalpremie :
 - wet van 17 juli 1959 en wet van 30 december 1970 : vier jaar te rekenen vanaf de uitkering van de tegemoetkoming.

**Vraag nr. 51 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer J. GEYSELS**

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. De-meester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Binnen mijn departement werden noch in 1991, noch in 1992 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen.

Vraag nr. 2 van 27 oktober 1992 van de heer M. CAPOEN

Vlaams centrum voor landbouw en milieu — Oprichting

De provincie West-Vlaanderen is ongetwijfeld het proefdoel bij uitstek voor verzoeningspogingen tussen landbouw en milieu. Door diverse instanties (vooral de provincieraad met het colloquium Ruimte voor Ruimte, voorjaar 1992, en Natuurreservaten met de nota P. Bossu, oktober 1992) wordt gepleit voor de oprichting van een provinciaal centrum voor landbouw en milieu.

Dergelijk centrum moet vijf essentiële doelen nastreven : het aanmoedigen van geïntegreerde landbouw, het bevorderen van biologische landbouw, het bevorderen van samenwerking tussen landbouwers onderling en tussen landbouwers en milieubeschermers, het ontwikkelen van een duurzaam landbouwbeleid in macro-economische visie, landschapsbeheer.

In de voorstellen wordt verwezen naar het Nederlandse voorbeeld, het centrum landbouw en milieu dat startte in 1980, en men dringt aan op een initiatief op het niveau van het Vlaamse Gewest.

In Nederland is het centrum „organisch uit de basis” gegroeid : los van eigenlijke milieu- of landbouworganisaties zijn een aantal individuele land- en milieubouwers gaan samenwerken rond concrete projecten. Daaruit zijn per sector de werkgroepen melkveehouderij, varkenshouderij en akkerbouw ontstaan. De projecten omvatten inspanningen die zowel het landbouwbedrijf zelf als het milieu ten goede komen. Medewerkers van het centrum startten vervolgens individuele voorlichting en begeleiding van boeren en tuinders. Die informatie wordt ondersteund door tijdschriften, landbouwbladen, brochures.

Na 12 jaar werking heeft het centrum heel wat aanzien verworven, in zoverre zelfs dat de Nederlandse overheid het centrum vraagt beleidsvoorstellen in te dienen.

De beslissing om een Westvlaams centrum voor landbouw en milieu op te richten neemt niet weg dat er ook nood is aan een dergelijk centrum op het niveau van het Vlaamse Gewest. Terwijl het provinciale centrum vooral werkt met mensen van de basis, zou het Vlaamse centrum een belangrijke rol kunnen spelen op het vlak van onderzoek en voorlichting.

Overigens voorziet de EG-verordening (2078/92 juni) in steunmaatregelen voor een duurzamer landbouw met produktiemethoden die verenigbaar zijn met milieu- en natuurbeschermingseisen. De verordening stelt fondsen ter beschikking voor opleiding en vorming rond landbouw en milieu, voor het opstellen van een landbouwgedragscode enzovoort.

1. Welke initiatieven kan de minister aankondigen tot oprichting van een Vlaams centrum voor landbouw en milieu ?
2. Op welke wijze meent de minister voor medefinanciering een beroep te kunnen doen op middelen van de Europese Gemeenschap ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

1. De leefmilieuproblematiek vormt ongetwijfeld een van de belangrijkste uitdagingen voor de hedendaagse landbouw. De beroepssector is zich hiervan terdege bewust en heeft milieuvriendelijke produktiemethoden ingebouwd in zijn bedrijfsvoering. Tot nader order is de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd voor het landbouwkundig onderzoek noch voor de bedrijfsvoorlichting. Vermits deze beide materies de hoofdoopdrachten zouden vormen van een Vlaams centrum voor landbouw en milieu lijkt het me niet opportuun om dergelijk centrum momenteel op te richten.
2. In de EEG-verordening 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer wordt een communautaire steunregeling ingesteld om de doelstellingen van het landbouw- en milieubeleid van de Gemeenschap te verwezenlijken.

In het kader van voornoemde verordening worden begeleidende maatregelen uitgevaardigd in samenwerking met de federale overheid en de gewesten. Voor het deelprogramma met betrekking op de gewestelijke bevoegdheden in dit kader wordt momenteel door Vlaamse Gemeenschap een voorontwerp opgesteld inzake steunmaatregelen voor land- en tuinbouwers die zich inschakelen in een actief milieubeheer. Eens dit programma door de Commissie is goedgekeurd, kan aldus een **communautaire** medefinanciering van 50 percent verkregen worden.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

**Vraag nr. 262 (BZ 1992)
van 12 oktober 1992
van de heer L. BARBE**

**Afvalwaterlozingen van Fabelta Ninove - Overtreding
lozingsvergunning**

In de periode 1986-1989 werden er ten aanzien van het textielbedrijf Fabelta Ninove meer dan 10 processen-verbaal opgesteld wegens overschrijden van de in de lozingsvergunning opgelegde normen. Het kwam uiteindelijk tot een rechtszaak, maar de rechtbank van Dendermonde verleende het bedrijf op 27 mei 1991 vrijspraak omdat het parket een bijzonder slordige dagvaarding had opgesteld (er was niet aangegeven om welke lozingsvergunning het ging zodat de tenlasteleging onontvankelijk was).

De huidige lozingsvergunning van het bedrijf dateert van 23 februari 1990. Volgens die vergunning mag het bedrijf sinds 1 januari 1992 maar 2000 mg/l sulfaten lozen. De bedrijfsleiding heeft herhaaldelijk beweerd dat dit niet haalbaar is. Volgens het rapport van de Vlaamse Milieumaatschappij, Emissieresultaten 1991, loosde het bedrijf in 1991 afvalwater met een BOD van 61 mg/l wat een overschrijding is van de in de lozingsvergunning opgelegde norm.

1. Hoeveel processen-verbaal werden er ten aanzien van het bedrijf opgesteld wegens het niet respecteren van voorwaarden opgelegd in de lozingsvergunning (graag gegevens sinds 1989, per jaar) ?
2. Respekteert het bedrijf sinds 1 januari 1992 de lozingsnorm inzake sulfaten ?
3. Was het bedrijf in 1991 in overtreding voor de parameter BOD ?
4. Werd er tegen het vonnis van de rechtbank van Dendermonde op 27 mei 1991 beroep ingesteld door het parket ?
5. Overweegt de minister een onderzoek van het Denderslib inzake zware metalen ter hoogte van het bedrijf, gezien dit al meer dan 60 jaar grote hoeveelheden zware metalen in de Dender loost ?

Antwoord

1. Er werden in totaal 12 processen-verbaal van overtreding opgesteld lastens de NV Fabelta wegens het niet naleven van de voorwaarden opgelegd in de lozingsvergunning. Hierbij vindt het lid een overzicht van het aantal processen-verbaal per kalenderjaar sinds 1989 :

- 1989 : 3 processen-verbaal van overtreding
- 1990 : 4 processen-verbaal van overtreding
- 1991 : 2 processen-verbaal van overtreding

- 1992 : geen processen-verbaal van overtreding (toestand op 28 oktober 1992)
2. In 1992 werden nog geen controles verricht op de naleving van de lozingsnorm inzake sulfaten.
 3. De NV Fabelta heeft in 1991 de lozingsnorm inzake BOD overschreden. De overschrijdingen werden middels een proces-verbaal aan het parket van de procureur des konings meegedeeld.
 4. Tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg in Dendermonde, geveld op 27 mei 1991, werd door het parket hoger beroep aangetekend.
 5. Momenteel wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij het Seman-apparaat ontwikkeld. Met dit monsternameapparaat zal in de toekomst op een meer flexibele wijze slibonderzoek kunnen gebeuren naar onder meer de impact van bepaalde emissies op de slibkwaliteit.

**Vraag nr. 263 (BZ 1992)
van 12 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Amalgaamresten - Selectieve ophaling en recyclage

Voor tandvullingen wordt nog steeds amalgaam gebruikt. De amalgaamresten bevatten kwik, dat gerecycled kan worden.

1. Welke hoeveelheid amalgaamresten produceren de tandartsenpraktijken in Vlaanderen, respectievelijk België jaarlijks (naar schatting) ?
2. Wat mag nu met die amalgaamresten gebeuren ?
3. Welke bedrijven halen amalgaamresten op bij tandartsen en welke verwerken die tot herbruikbaar materiaal ?
4. Neemt de minister dwingende maatregelen tot selectieve ophaling of verwijdering van amalgaamresten ? Zo ja. wanneer en onder welke voorwaarden ?

Antwoord

1. Op basis van een studie (1991) uitgevoerd in opdracht van mevrouw M. Smet, op dat ogenblik nationaal staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie, kunnen volgende amalgaanemissies ingeschat worden voor tandartspraktijken, uitgedrukt in kg kwik :

- via het huisvuilcircuit wordt 725 kg verwijderd ;
- via de riool wordt 2065 kg verwijderd ;
- via het recuperatiecircuit wordt 685 kg kwik gerecupereerd.

Voormelde cijfers gelden voor België. België telt circa 7000 tandartsen. Vermits het hier om een mens-gebonden materie gaat, kan een aanvaardbare schatting gebeuren op basis van de bevolkingsverhouding. Met andere woorden, circa 57 procent van voormelde emissies kunnen worden toegeschreven aan Vlaamse tandartspraktijken, wat voor de voor-

melde cijfers respectievelijk geeft : 413 kg via het huisvuil,- 1180 kg via de riool en 390 kg via de recuperatie. Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat de fractie die gerecupereerd wordt, overwegend overeenkomt met aanmaakoverschotten van een amalgaamvulling tijdens de patiëntbehandeling.

2. Gelet op de voormelde feitelijke situatie is de wetgeving inzake afvalstoffen enerzijds en inzake afvalwateren anderzijds van toepassing. Er werden dwingende maatregelen genomen voor kwiklozingen afkomstig van industriële bedrijven en van laboratoria. De amalgaamlegeringen moeten beschouwd worden als afvalstoffen en mogen dus niet met het afvalwater geloosd worden. In de mate dat deze afvalstoffen worden opgevangen door een amalgaamafscheider kan aangenomen worden dat de aard en de hoeveelheden amalgaamresten die in het afvalwater van tandartspraktijken achterblijven dermate klein en onschadelijk zijn dat de lozing kan worden beschouwd als een lozing van normaal huisafvalwater.
3. Uit voormelde studie blijkt dat 76 percent van de tandartsen niet kon vermelden welke ophaler van amalgaamresten bij hen langs kwam.
4. Een eerste dwingende maatregel die zou moeten worden genomen is het verbod op het lozen van afvalwater afkomstig van tandartspraktijken die belast zijn met amalgaam. Het probleem is echter de uitvoerbaarheid van de controle op de naleving ervan.

Nu reeds beschikken de tandartspraktijken over de mogelijkheid om op legale wijze hun amalgaamresten te laten verwijderen via het zogenaamd KGA-circuit. In functie van selectieve ophaling bepaalt het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen, van 13 maart 1991, immers de mogelijkheid om amalgaamresten via de inzameling van het KGA te verwijderen (artikel 1, 8, c).

**Vraag nr. 265 (BZ 1992)
van 15 oktober 1992
van de heer L. BARBE**

Geitebos in Geraardsbergen — Beheersplan

Het Geitebos in Zandbergen (Geraardsbergen) is vanuit ecologisch standpunt een zeer waardevol bos. In september 1989 kwam aan het licht dat de eigenaar zowat alle kaprijpe bomen (± 900) wou kappen. Dit zou de totale teloorgang van het bos betekend hebben. Na protest van natuur- en milieuverenigingen verklaarde de voorganger van de minister dat het **kapplan** werd bijgestuurd in ecologische zin. In maart van dit jaar werd overgegaan tot de uitvoering van dit **kapplan**. Het gevolg is dat het bos door een drastische kaalslag wellicht onherroepelijk schade heeft geleden. Alle verkoopbare bomen werden geveld en geruimd en er werd belangrijke exploitatieschade aangericht. De eigenaar zou nu van plan zijn de geveld eiken en olmen te vervangen door populieren, wat een natuurlijk herstel

onmogelijk maakt. Op 10 april 1992 werd de eigenaar in gebreke gesteld door de woudmeester van Gent en aangemaand een beheersplan te laten goedkeuren binnen een termijn van 6 maanden. Bij mijn weten is dit beheersplan nog steeds niet opgemaakt, laat staan goedgekeurd.

1. Heeft de eigenaar binnen de termijn van 6 maanden een beheersplan opgesteld ? Zo neen, welke maatregelen neemt de minister dan ?
2. Hoever staan de contacten met de eigenaar over de verwerving van het bos door het Vlaamse Gewest ?
3. Schorten die contacten de verplichting tot het opmaken van een beheersplan op ?

Antwoord

1. De eigenaar werd in gebreke gesteld bij brief van 14 april 1992. De termijn van 6 maanden liep bijgevolg tot 14 oktober 1992.

Bij brief van 14 oktober 1992 heeft de eigenaar van het Geitebos uitstel gevraagd van 14 dagen om zijn beheersplan in te dienen. Hij had daartoe een aanvaardbare reden (hospitalisatie).

Tot op heden werd evenwel nog geen beheersplan ingediend. De dienst Waters en Bossen zal terug contact opnemen met de eigenaar om vooralsnog het beheersplan op te vragen, **zoniet** zal de verdere procedure toegepast worden (opmaak door derden, aan te duiden door het Bosbeheer, op kosten van de eigenaar).

2. Op 30 september 1992 had in Gent een bespreking plaats betreffende de eventuele aankoop van het bos door het Vlaamse Gewest. Een vertegenwoordiger van de eigenaar, het aankoopcomité en de dienst Waters en Bossen namen deel aan de bespreking. Gelet op de opgedane ervaringen werd aan de vertegenwoordiger van de eigenaar gevraagd duidelijk te stellen welke percelen te koop worden aangeboden. Tot nog toe werd nog geen voorstel ontvangen.
3. De procedure tot aankoop schort de verplichting tot het opmaken van een beheersplan niet op.

**Vraag nr. 266 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer J. DEVOLDER**

Gerecycleerd papier — Aanwezigheid dioxine

Uit een studie waaraan het Duitse ministerie van Gezondheid zijn medewerking verleende, blijkt dat **gerecycleerd** papier een te grote hoeveelheid dioxine zou bevatten. Op basis van die studieresultaten wordt aangeraden het kringlooppapier apart op te halen en zeker niet met het gewone huisvuil te laten verbranden in de afvalverbrandingsovens.

1. Kent de minister de Duitse studie ? Op welke wijze zal met de resultaten ervan rekening worden gehouden ?

2. Is het de eerste maal dat wordt gewezen op de aanwezigheid van schadelijke dosissen dioxine in kringlooppapier of hebben andere en vroegere onderzoeken tot dezelfde resultaten geleid ?
3. Worden er maatregelen genomen om het schadelijke kringlooppapier te scheiden van ander afval, zodat de hoeveelheid dioxine die in de afvalverbrandingsovens vrijkomt, niet zou vergroten ?

Antwoord

1. Duitse studieresultaten met betrekking tot mogelijke aanwezigheid van dioxinen in zowel papier als kringlooppapier zijn mij bekend. Uit geen enkele van de mij bekende studieresultaten blijkt dat kringlooppapier afzonderlijk moet worden opgehaald en niet met het gewone huisvuil mag worden verbrand in verbrandingsovens.
2. Uit vroegere onderzoeken van onder meer de Bundesgesundheitsamt in Berlijn blijkt dat het bleken van pulp met chloor de hoofdoorzaak is van de aanwezigheid van hoge waarden aan TCDF en TCDD in papier.

Zoals ook in Vlaanderen algemeen bekend is, wordt cellulosepulp gebleekt met chloor voor hagelwitte produkten, waaronder „gewoon” papier, koffiefilters en hygiënische produkten. Kringlooppapier is een afgeleid produkt van „gewoon” papier.

3. Aangezien kringlooppapier niet schadelijker is dan de hagelwitte produkten moet inzameling en verwerking niet afzonderlijk gebeuren.

Vraag nr. 267 (BZ 1992)

van 16 oktober 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Uitbreiding NV Ijsfabriek in Eversem (Meise) — Risico's voor omgeving

Op 18 februari 1991 stelde ik een parlementaire vraag aan de heer Louis Walt Niel, Vlaamse minister voor Ruimtelijke Ordening in verband met de uitbreiding van de Ijsfabriek in Eversem-Meise (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 10 van 18 maart 1991, blz. 464).

De NV Ijsfabriek, gevestigd in de bossen van Eversem (Meise), vraagt een vergunning voor een belangrijke uitbreiding van haar — naar algemeen wordt aangenomen — gevaarlijke activiteiten.

De bewoners van de omgeving zijn bang voor de nieuwe uitbreiding omdat zich 'in het verleden al ernstige ontploffingen voordeden. De omgeving loopt heel wat risico's door :

- a. het opslaan van grote hoeveelheden brandbare en zeer explosieve gassen, evenals het niet aanwezig zijn van een rampenplan ;
- b. het voortdurende zware transport van gevaarlijke, brandbare en ontplofbare produkten en gassen langs de Kapellebaan.

Kan de minister mij mededelen hoe het komt dat dergelijk risicodragend bedrijf zich mocht vestigen kortbij een woonzone ?

Kan de minister mij eveneens mededelen of dit bedrijf reeds een uitbreidingsvergunning aanvraag ?

Kan de minister mij de resultaten van het milieueffectenrapport meedelen ?

Wat is het standpunt van de minister in die aangelegenheid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Bij besluit van 28 december 1978 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant werd, na gunstig advies van de toenmalig bevoegde Technische Inspectie van het ministerie van Teverkstelling en Arbeid, vergunning verleend aan de NV Ijsfabriek in Strombeek-Bever tot het inrichten en uitbaten van een inrichting voor de produktie, zuivering en opslag van industriële gassen (acetyleen, lachgas, koolzuuranhydride) en dit voor een termijn van 30 jaar, dit wil zeggen tot 28 december 2008. De meest nabijgelegen woonzone volgens het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is gelegen op 650 m afstand van de inrichting. Het bedrijf zelf is gevestigd in een zone voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Het bedrijf heeft inderdaad een aanvraag tot uitbreiding en omvorming van de bestaande vestingen ingediend, met name op 29 november 1990. De aanvraag heeft tot doel de activiteiten van het bedrijf in het centrum van Strombeek-Bever over te brengen naar de vestiging in Meise. De bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant heeft op 7 juli 1992 in eerste aanleg de vergunning tot uitbreiding en omvorming verleend voor een proeftermijn van 2 jaar. Tegen deze beslissing werden bij mijn ambt meerdere beroepen aangetekend.

Vermits het onderzoek van de beroepen nog volop bezig is, acht ik het niet opportuun nu reeds een standpunt ter zake in te nemen.

Wat ten slotte de vraag inzake het milieueffectenrapport betreft, kan ik het lid meedelen dat de inrichting niet onder de MER-plicht valt.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 325 (BZ 1992)
van 15 oktober 1992
van de heer D. RAMOUDT

Westvlaams poldergebied -- Schending van het landschap

Het landschap van de Westhoek is veelvuldig bezongen door onze dichters en met *Le Plat pays qui est le mien* maakte Jacques Brel het Westvlaamse poldergebied wereldberoemd.

Het is van groot belang voor onze toeristische sector dit landschap zo gaaf mogelijk te bewaren. Helaas werd het sedert 1990 méér geschonden dan tijdens de eerste negen decennia van deze eeuw samen. Een wildgroei van hoogspanningsdraden en wegen ontstond.

Indien men beweert dat men nergens beter van op een snelweg het polderlandschap kan zien dan vanop de E 40 waar deze de Westhoek doorkruist, dan is het omgekeerde ook waar : door het vlakke landschap kan men nergens beter de snelweg zien.

Bruggen en verkeersknooppunten zijn natuurlijk bijkomende "hoogtepunten" in het landschap en het is van belang dat de eraan verbonden gezichtshinder zo klein mogelijk wordt gehouden, door bijvoorbeeld een brug haaks op de snelweg te bouwen en dus zo kort mogelijk aan te leggen :

Het verkeersknooppunt in Wulpen beantwoordt mijns inziens niet aan deze norm. De op- en afritten die met de Toekomstlaan verbinding geven, werden verhoogd gebouwd, zodat ze tot op brughoogte komen. Hierdoor werd de brug niet alleen breder dan noodzakelijk, doch geven de op- en afritstroken veel meer gezichtshinder dan indien men ze gewoon op het "gelijkvloers" had aangelegd, en is het landschap er veel meer door gestoord.

Mag ik van de minister vernemen waarom voor een dergelijke bouwwijze geopteerd werd en niet voor de vlakke methode die het landschap minder schendt ?

Op welke manier zullen de op- en afritten die op het nog af te werken deel van de E 40 zijn gepland, worden gebouwd ?

Antwoord

Vooreerst weze opgemerkt dat de brug die de Toekomstlaan over de E 40 (A 18) leidt, wel degelijk „haaks" op de autosnelweg gebouwd is.

Aangezien het een „bovenbrug" betreft zijn de op- en afritten inderdaad verhoogd gebouwd. Bij de aanleg van dergelijk verkeersknooppunt wordt altijd een keuze gemaakt welke weg nu hoog en laag aangelegd zal worden : de autosnelweg zelf of de kruisende weg. In dit specifieke geval is geopteerd om de Toekomstlaan over de E 40 (A 18) te leiden om het volume ophoogingsgronden te beperken, wat niet alleen financieel

voordeliger is, maar ook de horizonvervuiling, veroorzaakt door de aanleg van de autosnelweg, kleiner maakt.

Op het nog te verwezenlijken gedeelte van de E 40 (A 18) is er een op- en afrittencomplex gepland in Adinkerke (De Panne). Dit zal op dezelfde manier verwezenlijkt worden. Uit het conform verklaarde MER resulteert immers dat het lengteprofiel van de autosnelweg tussen Veurne en de Franse grens zo laag mogelijk moet worden gehouden, juist om horizonvervuiling tegen te gaan. Dit impliceert derhalve dat alle kruisende wegen in de hoogte over de autosnelweg E 40 (A 18) geleid moe ten worden. Dit geldt ook voor het verkeersknooppunt in Adinkerke (De Panne).

Vraag nr. 326 (BZ 1992)
van 15 oktober 1992
van de heer D. RAMOUDT

Aanleg pylonen en hoogspanningskabels -- Beschermde en historische landschappen

Hoogspanningsdraden zijn ontegensprekelijk een storend element in het landschap. De jongste jaren is het aantal ervan voortdurend toegenomen en kan men zich de vraag stellen of het kriskras aanleggen ervan wel oordeelkundig gebeurt. Het trekken van deze draden door beschermde landschappen of door landschappen met een historisch belang zou onmogelijk moeten zijn.

Verder veroorzaakt de installatie van pylonen en draden boven om het even welk terrein een waardevermindering, die vooral de burgers treft.

1. Aan welke raadplegingen en goedkeuringsprocedures van het tracé is de installatie van de hoogspanningsdraden onderworpen ?
2. Bestaat er een algemeen plan van de hoogspanningslijnen waarbij een groepering van draden kan worden opgelegd, wat het onoordeelkundig installeren van nieuwe lijnen en dus het verstoren van bijkomende landschappen vermijdt ?
3. Hoe is het mogelijk dat een nieuwe lijn werd getrokken waarbij het landschap van het Ijzerslagveld en beschermde sites of landschappen zoals die van het Onze-Lieve-Vrouwehoekje, Vicogne, Oud-Stuivenskerke, Booitshoeke en Wulpen werden doorkruist, zonder dat de lokale bewoners werden geraadpleegd of zich hiertegen konden verzetten ?
4. Op grond van welke overwegingen werd toelating verleend om reuzenpylonen tot op tweehonderd meter van het kerkje van Booitshoeke te laten installeren, waardoor één van de mooiste sites van ons land volledig geschonden is ?
5. Waarom worden sommige pylonen in het wit en het rood geschilderd, zodat zij een bijkomende storing voor het landschap betekenen, en andere niet ?
6. Bestaat de mogelijkheid bepaalde lijnen die door de aanleg van andere lijnen overbodig zijn geworden, te laten verwijderen ?
7. Bestaat de mogelijkheid, indien de verplichte procedures en raadplegingen niet werden gevolgd, de verstoorde landschappen in hun oorspronkelijke staat te herstellen ?

Antwoord

1. Voor de aanleg van hoogspanningsleidingen zijn de volgende procedures van kracht :

- de verklaring van openbaar nut, in toepassing van de wet van 10 maart 1925 betreffende de elektrische energie. In onderhavig geval werd de betrokken hoogspanningslijn van openbaar nut verklaard bij koninklijk besluit van 22 juni 1990.
- de wegvergunning, in toepassing van dezelfde wet op de elektrische energie. In onderhavig geval werd de wegvergunning verleend bij koninklijk besluit van 20 november 1990.
- de bouwvergunning in toepassing van de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening. In onderhavig geval werd de bouwvergunning verleend op 4 april 1990 in toepassing van artikel 48.

De toepassing van de wet van 10 maart 1925 behoort, voor hoogspanningslijnen zoals de thans ter sprake gebrachte lijn van 150 KV, tot de bevoegdheid van de minister van Economische Zaken (nationale materie).

De toepassing van de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening (regionale materie).

Elk van de wetten heeft haar geëigende procedures. De toepassing van artikel 48 van de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening bepaalt dat de gemeentebesturen over wiens grondgebied de hoogspanningsleiding loopt, advies moeten verstrekken over de bouwaanvraag. De gemeente Koksijde heeft op 3 november 1989 advies uitgebracht, de stad Diksmuide op 8 november 1989 en de stad Veurne op 10 november 1989.

In het kader van de toepassing van de wet van 10 maart 1925 op de elektrische energie kan vermeld worden dat bij de studie van nieuwe hoogspanningslijnen de voorontwerpen en ontwerpen besproken worden met de bevoegde diensten, zowel op nationaal, provinciaal als gemeentelijk vlak. In voorkomend geval werd het ontwerp tevens voorgelegd aan de Provinciale Wegvergunningscommissie en werd dit ontwerp op advies van die commissie op 9 februari 1989 door de bestendige deputatie goedgekeurd.

Tevens worden in het kader van het onderzoek tot het verlenen van de wegvergunning, ingericht door het ministerie van Economische Zaken, de adviezen ingewonnen van de bij het ontwerp betrokken besturen en diensten, zoals bepaald in de wetgeving op de elektriciteitsvoorzieningen (wet van 10 maart 1925).

2. De **hoogspanningslijn** Beerst-Koksijde is opgenomen in het Ontwikkelingsplan van het Elektrisch Hoogspanningsnet van de Provincie West-Vlaanderen, dat op 14 juni 1988 door het Vast Elektrotechnisch Comité van het ministerie van Economische Zaken werd goedgekeurd.

Daar waar mogelijk worden de tracés van bestaande en van nieuwe lijnen gebundeld. De 150 KV lijn Beerst-Koksijde loopt trouwens voor 90 percent parallel met de bestaande 70 KV hoogspanningslijn.

Zoals vermeld in de bouwvergunning, zal deze bestaande lijn overgebracht worden op de nieuwe lijn, zodra de bedrijfsveiligheid van het hoogspanningsnet dit toelaat.

3. In de procedure tot het verlenen van de verklaring van openbaar nut wordt, in opdracht van het ministerie van Economische Zaken, een openbaar onderzoek ingericht in al de gemeenten die bij het tracé van de nieuwe lijn betrokken zijn.

Hierbij worden onder meer al de eigenaars en gebruikers van de percelen waarop de plaatsing van de masten gepland is, per aangetekend schrijven van het project in kennis gesteld.

4. In de mate van het mogelijke worden de tracés van bestaande en nieuwe lijnen gebundeld. Verder wordt verwezen naar het antwoord onder punt 2.

5. Sommige masten worden rood en wit geschilderd ingevolge de door de militaire overheid opgelegde bebakingsvoorschriften, opgenomen onder de voorwaarden vermeld in de wegvergunning. In huidig geval betreft het de masten in de onmiddellijke omgeving van het militair vliegveld van Koksijde.

6. De beoordeling van het al dan niet overbodig worden van bestaande hoogspanningslijnen bij de aanleg van nieuwe lijnen, valt onder de bevoegdheid van de minister van Economische Zaken.

7. Niets wijst erop dat de procedures voorgeschreven door de wetten van 10 maart 1925 op de elektrische energie enerzijds en van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening anderzijds, niet zouden zijn gevolgd, zodat deze vraag in de gegeven omstandigheden zonder voorwerp is.

**Vraag nr. 1
van 20 oktober 1992
van de heer J. VAN EETVELT**

Gemeentepersoneel — In aanmerking nemen van dienstplicht voor vaststelling wedde

Voor de vaststelling van de wedde van nieuw in dienst getreden gemeentepersoneelsleden kunnen een aantal voorheen gepresteerde diensten in aanmerking genomen worden wanneer die in overheids- of privé-sector werden verricht.

De periode van de legerdienst geeft echter geen aanleiding tot het toekennen van periodieke weddeverhogingen. Die regeling leidt tot discriminatie tussen dienstplichtigen en diegenen die door vrijstelling of afschaffing van de dienstplicht dadelijk na hun studies op de arbeidsmarkt beschikbaar zijn.

Graag vernam ik of de minister zich er tegen verzet dat het gemeentelijk geldelijk statuut zo zou worden aangepast dat de periode van de legerdienst (of vervangende burgerdienst) wordt beschouwd als diensten verricht in de openbare sector of als diensten verricht in

de privé-sector (in totaliteit beperkt tot maximum 6 jaar) die als rechtstreeks dienstig beschouwd kunnen worden voor de uitoefening van het ambt.

Antwoord

Artikel 145 van de nieuwe gemeentewet schrijft voor dat de gemeenteraad de bezoldigingsregel van het gemeentepersoneel bepaalt binnen de perken van de algemene bepalingen die de Koning heeft vastgesteld. In verband met het aangehaalde probleem werden deze bepalingen vastgesteld enerzijds in het koninklijk besluit van 3 december 1975 tot vaststelling van de grens van de algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van de vroegere diensten die in de overheidssector door sommige leden van het provincie- en gemeentepersoneel werden verricht en anderzijds in het koninklijk besluit van 12 april 1977 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de in aanmerking neming van de diensten door sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten en agglomeraties van gemeenten verricht in de privé-sector, in hoedanigheid van door de openbare besturen tewerkgestelde werkloze of als stagiair krachtens de wetgeving op de stage van jongeren.

Geen van beide besluiten laat de valorisatie van de dienstplicht toe. Het eerste besluit somt in artikel 2 paragraaf 2 immers de openbare diensten op die in aanmerking komen voor de valorisatie. De militaire dienstplicht wordt niet genoemd. Het tweede besluit heeft enkel betrekking op de diensten in de privé-sector, als door de openbare besturen tewerkgestelde werkloze of als stagiair krachtens de wetgeving op de stage der jongeren. De militaire dienst kan niet als één van deze diensten beschouwd worden.

Ik stel het lid dan ook voor zijn vraag aan de federale minister van Binnenlandse Zaken te richten. Zolang de organieke wetgeving betreffende de gemeenten niet onder de bevoegdheid van de gewesten ressorteert, heeft de Vlaamse regering immers geen regelgevende bevoegdheid in deze materie.

Vraag nr. 3 van 21 oktober 1992 van de heer M. CAPOEN

Gemeenteraadsbesluiten — Belanghebbende raadsleden

Artikel 92 punt 1 van de gemeentewet verbiedt elk gemeenteraadslid tegenwoordig te zijn bij de beraadslaging of besluitneming over zaken waarbij hijzelf of zijn naaste familie rechtstreeks belang heeft.

Klaarblijkelijk vormen gemeenteraadsbesluiten die wijzigingen aanbrengen in de ruimtelijke bestemming en die in het bijzonder landbouwzones in ambachtelijke zones omzetten, zaken waarbij men een rechtstreeks belang kan hebben.

Gemeenteraadsleden en a fortiori schepenen zouden derhalve niet aanwezig mogen zijn bij beraadslagingen en stemmingen in de gemeenteraad, wanneer daarbij een landbouwzone wordt omgezet in een ambachtelijke zone en wanneer die gronden geheel of gedeeltelijk

eigendom zijn van bloed- of aanverwanten van raadsleden en/of schepenen tot en met de vierde graad.

Gaat de minister hiermee akkoord ?

Antwoord

De Raad van State heeft reeds uitspraken gedaan die een antwoord geven op de vraag.

Terzake verwijs ik onder meer naar het arrest nummer 13.802 van 25 november 1969 waarin de Raad van State expliciet gesteld heeft dat het artikel 68 van de gemeentewet, thans het artikel 92 punt 1 van de nieuwe gemeentewet, niet van toepassing is met betrekking tot de bespreking en de stemming in de gemeenteraad van besluiten tot aanneming van plannen van aanleg die de bestemming vastleggen van een bepaalde gebiedsomschrijving, zelfs wanneer bedoelde mandataris of zijn familie eigenaar is van een goed dat binnen die gebiedsomschrijving gelegen is.

Met die visie volgt de Raad van State trouwens de vaststaande administratieve praktijk die de genoemde verbodsbepaling niet toepast wanneer het belang van de mandatarissen een collectief belang betreft, een belang dus dat, zoals in casu, gemeen is met dat van de andere personen wier eigendom gelegen is binnen hetzelfde plan van aanleg.

Uiteraard is het duidelijk dat het collectief belang ook reëel moet bestaan als het, zoals inzake plannen van aanleg, wordt ingeroepen.

Telkens als in een gebiedsomschrijving van een plan van aanleg uitsluitend de mandatarissen of hun familie eigenaar zouden zijn, moet het artikel 92 punt 1 van de nieuwe gemeentewet daarentegen wel strikt toegepast worden.

Vraag nr. 5 van 23 oktober 1992 van de heer J. EEMAN

Stedebouwwet — Beroepsprocedure voor derden

Het kan gebeuren dat een bouwaanvraag tegenstrijdigheden vertoont met de stedebouwkundige voorschriften van een goedgekeurde verkavelingsvergunning.

Graag vernam ik welke de beroepsmogelijkheden zijn van derden (bijvoorbeeld burens), wanneer bedoelde aanvraag in beroep door de bestendige deputatie ingewilligd wordt, inzonderheid wanneer een provinciaal bestuur van stedebouw een aangetekende aanvraag van dezelfde derden tot het instellen van beroep bij de minister niet inwilligt en slechts beantwoordt na 30 dagen.

Antwoord

Tegen de beslissingen over bouw- of verkavelingsaanvragen van particulieren en gelijkgestelden staan in de huidige wetgeving twee opeenvolgende administratieve beroepen open.

Het eerste beroep kan bij de bestendige deputatie wor-

den ingesteld en alleen de aanvrager kan dit beroep instellen.

Het tweede beroep maakt de zaak aanhangig bij de Vlaamse regering. Dit tweede rechtsmiddel kan in welbepaalde gevallen door de aanvrager, door het college van burgemeester en schepenen of door de gemachtigde ambtenaar worden aangewend.

Aan derden staan dus geen administratieve rechtsmiddelen tegen een verleende bouw- of verkavelingsvergunning ter beschikking. Ook de eigenaars van andere percelen in een verkaveling worden als derden beschouwd ten aanzien van de aanvrager die een bouwvergunning verkregen heeft.

Indien noch het college van burgemeester en schepenen noch de gemachtigde ambtenaar beroep heeft ingesteld tegen het besluit van de bestendige deputatie tot verlening van de vergunning, kan tegen deze principiële uitvoerbare beslissing door de belanghebbende derde eventueel nog wel beroep aangetekend worden bij de Raad van State.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 86 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geledingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden
2. over de functies :
 - formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;
 - de bezetting :
 - aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)
 - de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
 - ministeries
 - andere openbare diensten (liefst afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen

- particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
- onderwijskorps
- universiteiten
- consultingbureaus
- andere

4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
 - persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters
 - andere
 5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
 - leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
 6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 8. over de vergoeding :
 - basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
 9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulp- en ander personeel) :
 - a. basisopleiding
 - universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) welke discipline(s)
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?) ;
 - b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
 - occasionele vormingsinitiatieven : veel, weinig, geen
 - vormingsprogramma's : welke ?
- N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 143 (BZ 1992)
van 7 oktober 1992
van de heer J. DE MEYER**

Onderwijs — Verschil tussen organieke en budgettaire ambten

De laatste weken krijgt het onderwijs verrassend veel aandacht van de geschreven pers. Cijfers en statistieken allerlei moeten blijkaar een klimaat creëren voor schaalvergroting en besparingen. Nochtans kan het veralgemenen van bepaalde particuliere situaties altijd tot vergissingen leiden.

Wel moeten ook in de onderwijssector de overheidsmiddelen efficiënt en correct worden aangewend. De laatste jaren is het verschil tussen het aantal organieke ambten en de budgettaire ambten toegenomen.

Graag had ik van de minister het volgende vernomen :

1. Hoeveel personen werden gedetacheerd, buiten de detacheringen voor de pedagogische begeleidingsdiensten, (in absolute cijfers, en in procenten van het totaal aantal personeelsleden) in het lager onderwijs, in het secundair onderwijs, in het hoger onderwijs en dit voor de verschillende netten ?

Kan de minister mij eveneens mededelen in welke sectoren die mensen tewerkgesteld zijn ?

2. a. Bestaan er studies in verband met de ziekteverloven ? Welke relevante conclusies kunnen hier getrokken worden ?
- b. Kan de minister mij mededelen wat de gemiddelde ziekteduur is van een personeelslid in het lager onderwijs, in het secundair onderwijs, in het hoger onderwijs, en dit voor de verschillende netten ?
- c. Zijn er significante verschillen tussen de leeftijdsgroep beneden de 55 jaar en de leeftijdsgroep boven de 55 jaar (per onderwijsniveau en per net) ?
- d. Op welke wijze worden de ziekteverloven gecontroleerd ? Gebeurt de controle doelmatig ? Zijn er misbruiken en zo ja, op welke wijze worden ze gesanctioneerd ? Of mogen we eerder stellen dat het hier gaat over afwezigheden vergelijkbaar met die van andere beroepscategorieën ?

Antwoord

- a. In het voorjaar van 1992 werd binnen het departe-

ment Onderwijs gestart met een audit met de bedoeling een analyse te maken van de financieringsmechanismen in het onderwijs en hun effecten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap op korte en middellange termijn.

Een van de thema's die tot hertoe aan bod zijn gekomen, is het onderzoek naar de afwijking tussen de organieke ambten en de budgettaire ambten. In de kloof tussen de organieke personeelsformatie en het aantal werkelijke betaalde leerkrachten neemt de vervanging wegens ziekte van de titularis uiteraard een belangrijke plaats in.

Dit houdt dan ook in dat de conclusies uit het voorlopig interimrapport geen gegevens verstrekken over de ziekteverloven, maar wel over de vervangingen van ziekteverloven ; niet alle ziekteverloven, en zeker niet korte, worden vervangen.

In het basisonderwijs bedraagt de globale afwijking 9,17 percent ; ziekteverlof neemt hier 45,5 percent van in. In het secundair onderwijs is de globale afwijking 9,05 percent, waarvan 36,7 percent tengevolge van ziekteverlof. In het hoger onderwijs bedraagt de globale afwijking 4,16 percent ; ziekteverlof is verantwoordelijk voor 21,7 percent hiervan.

Op dit ogenblik worden in een tweede fase co-relaties en verbanden gelegd tussen enerzijds de afwijkingfactoren en anderzijds de andere beschikbare informatie (leeftijdsofbouw personeel, soort school ...).

- b. Hierover zijn geen gegevens beschikbaar.
- c. Voorlopig is hier nog geen onderzoek naar gedaan.
- d. De controle van de ziekteverloven gebeurt door de Administratieve Gezondheidsdienst, die onder de bevoegdheid van de nationale minister van Volksgezondheid ressorteert.

De cijfers omtrent de detacheringen in het lager secundair en hoger secundair zullen het lid zo spoedig mogelijk bezorgd worden.

**Vraag nr. 146 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT**

Verkiezingen centrale raad ARGO — Kandidatenlijst

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 120 van 28 augustus 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 550) deelde de minister mij mee dat het aantal kandidaten 83 bedraagt, nadat één zich nog voor het afsluiten van de kandidaatstelling had teruggetrokken.

Ondertussen heb ik al een vraag ingediend (nummer 137 van 23 september 1992, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 1 van 3 november 1992, blz. 20) waarin ik de objectiviteit en onpartijdigheid van het kiesbureau in vraag stelde, omdat ik van een bevriende bron het bericht kreeg dat een aantal kandidaten zich van de lijst had laten schrappen.

1. Nu de kandidatenlijsten in alle gemeenschapsscho-

len ad valvas te bekijken zijn, blijkt dat er maar 69 kandidaten op de lijst staan. Hoe komt het dat 14 namen van de kandidatenlijst zijn verdwenen, na het definitief afsluiten van die lijst ?

2. Kan de minister mij mededelen op welke rechtsgronden dit gebeurde, aangezien in heel de verkiezingsprocedure nergens in die mogelijkheid voorzien werd ?
3. Kan de minister mij de namen mededelen van die verdwenen kandidaten ?
4. Wie is er verantwoordelijk voor het schrappen van die namen ?
5. De overgrote meerderheid van het personeel van het gemeenschapsonderwijs heeft nooit geloofd in een centrale raad met dergelijke structuur en via verkiezingen samengesteld. Er werd terecht opgemerkt dat het gemeenschapsonderwijs op die manier het jaar 2010 niet zou halen. Nu blijkt dat de hele procedure een „uilenspiegeliaanse” farce aan het worden is, acht de minister het niet nodig in te grijpen en het gemeenschapsonderwijs een eerlijke kans te geven om op een gezonde basis de eenentwintigste eeuw in te gaan ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 9 paragraaf 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van het kiesreglement voor de centrale raad van bestuur van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs van 3 juni 1992, is het kiesbureau overgegaan tot het opmaken van de definitieve lijst van de aanvaarde kandidaturen op 14 september 1992. De definitieve lijst bevat 69 kandidaturen. Derhalve zijn de vermelde 14 namen nooit verdwenen van een definitieve lijst.
2. Er zijn inderdaad 83 kandidaturen ingediend in de voorgeschreven termijn, zijnde uiterlijk op 1 augustus, zoals ik in mijn antwoord heb medegedeeld op de schriftelijke vraag nummer 120 van 28 augustus 1992. Eén kandidatuur werd door betrokkene zelf geannuleerd vóór 1 augustus, zodat op die datum 82 kandidaturen werden weerhouden.

Tussen die uiterste datum van indiening van kandidaturen en het opmaken van de definitieve lijst van de aanvaarde kandidaturen door het kiesbureau werden door de betrokkenen zelf 13 en geen 14 kandidaturen schriftelijk geannuleerd, zodat de definitieve lijst 69 kandidaturen bevat.

3. De dertien personen die hun kandidatuur annuleerden hadden daartoe **onderscheiden**, individuele redenen. Gelet op de particuliere sfeer daarvan is de publicatie van de namen van betrokkenen niet opportuun. In dat kader verwijs ik overigens naar artikel 73, 3a van het reglement van de Vlaamse Raad, inzake de onontvankelijkheid van vragen over particuliere aangelegenheden of persoonlijke gevallen.
4. Zoals blijkt uit het antwoord op vraag 3 werden geen namen geschrapt, zoals het lid suggereert : de kandidaten trokken zelf hun kandidatuur in.

5. Het staat het lid vrij onder de door hem gekozen bewoordingen en volgens zijn opvattingen een persoonlijk oordeel te formuleren over gelijk welk aspect dat het gemeenschapsonderwijs aanbelangt, en dit in vraagvorm te „verpakken”.

Het zal het lid echter niet verbijsteren dat ik het ten gronde oneens ben met zowel bedoeld oordeel als met genoemde verpakking. Het is niet op zijn plaats om in de context van schriftelijke vragen daarover een polemiek in bedenkelijke stijl aan te vatten.

Vraag nr. 147 (BZ 1992) van 9 oktober 1992 van de heer L. STANDAERT

Schooldirecties — Loyauteit aan het onderwijsnet

Eén van de grootste, zonet de grootste bron van demotivatie bij leerkrachten (en één van de redenen waarom het gemeenschapsonderwijs achteruit boert) is het feit dat ze moeten werken onder een inrichtingshoofd dat zijn kinderen naar een ander net stuurt.

1. Ook al garandeert de grondwet de vrijheid van onderwijs, kan men nog spreken van eerlijke concurrentie onder de netten als in één van die netten (als gevolg van politieke verdeling van brevetten) directeurs benoemd zijn die zelf een ander net beter vinden ?
2. Zou de concurrentie niet eerlijker worden indien als voorwaarde tot benoeming als directeur in een net, de gehechtheid aan dat net wordt geëist door het toevertrouwen van zijn eigen kinderen aan dat net ?

Wat kan een leerkracht op bezoek bij potentiële leerlingen antwoorden op de opmerking : “De directie van uw school zendt zelf zijn/haar kinderen naar een ander net” ? Wat zou er gebeuren indien in een stad waar drie grote automerken elkaar concurreren, de directie van garage A zelf rondrijdt in een wagen van garagemerk B ? De laatste twee vragen zijn retorisch en alleen bedoeld als argument.

Antwoord

1. Uit de Grondwet en de Schoolpactwet blijkt ten overvloede dat ons onderwijssysteem steunt op het fundamentele recht van de ouders om in volle vrijheid te beslissen naar welke school zij hun kinderen zullen zenden. Dit houdt in dat ook het beroep van de ouders in genen dele dit recht op de vrije schoolkeuze kan beperken.
2. Doorgaans kiezen beide ouders samen een school voor hun kinderen of vervalt de inspraak van een van beide partners als de andere in één net is tewerkgesteld ? Hoe lost het lid het probleem op van ouders, die elk in een ander net werken, vooral als het aantal kinderen geen paar getal is ? Of vindt hij dat dergelijk „gemengd huwelijk” ook al wijst op een laakbaar tekort aan gehechtheid aan het eigen net ?

3. Uit het bovenstaande volgt logischerwijze dat op de persoonlijke fiche van een leerkracht in het gemeenschapsonderwijs geen vermeldingen in gunstige of ongunstige zin mogen voorkomen die betrekking hebben op de keuze van de school voor zijn/haar kinderen.

Hetzelfde geldt voor de beoordelingsstaat die door het instellingshoofd over de leerkracht wordt opgesteld. Als er immers geen sprake kan zijn van een sanctie op welke schoolkeuze dan ook, ligt het voor de hand dat hierover in de beoordelingsstaat niets wordt vermeld.

Ook bij de aanwerving, vaste benoeming of bevordering van een leerkracht mogen principieel geen overwegingen met betrekking tot de schoolkeuze voor zijn/haar kinderen een rol spelen.

Het bovenstaande doet niets af aan de verplichting van alle personeelsleden in het gemeenschapsonderwijs om de belangen van het gemeenschapsonderwijs en van de instelling waarin zij tewerkgesteld zijn, te behartigen, zowel in hun algemene houding als in hun optreden en in de wijze waarop ze hun taak vervullen, en aan hun plicht om alles te vermijden dat het vertrouwen van het publiek kan schaden (artikels 6 en 8 van het statuut).

Dit houdt meteen in dat de personeelsleden die om welke persoonlijke redenen dan ook menen hun kinderen niet naar een gemeenschapsschool te kunnen sturen, deze keuze nooit mogen voorstellen of uitleggen als een daad van wantrouwen in of vijandigheid ten opzichte van het gemeenschapsonderwijs.

**Vraag nr. 149 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT**

Secundair onderwijs — Nieuwe regeling vervangingen

In de recente besparingen komt ook een verdere inkringing voor van de vervangingen van afwezige leerkrachten. Zo worden vanaf nu voor leerkrachten in het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, in het onderwijs voor sociale promotie, het deeltijds kunstonderwijs en het hoger onderwijs van het korte type, slechts bij afwezigheden van ten minste 15 werkdagen van de titularis een wedde toegekend vanaf de 8ste kalenderdag van de afwezigheid.

1. Is dit een lukrake maatregel of werd die getoetst aan cijfers van voorbije schooljaren ?
2. In het tweede geval, kan de minister mij de cijfers bezorgen voor het jaar waarop de toetsing gebeurd is of voor het laatste jaar waarvoor cijfers voorhanden zijn, van de totaliteit van de afwezigheden van langer dan 3 weken in elk van de onderwijsinrichtingen waarop de besparingsmaatregel van toepassing is ?
3. De maatregel voorziet eveneens in de mogelijkheid om de vervanging in te vullen met eigen personeelsleden. Denkt de minister niet dat een school, die voor de eerste week voor deze mogelijkheid geop-

teerd heeft, dezelfde methode van vervanging ook op de tweede, derde en volgende weken zal toepassen ?

4. Kunnen leerkrachten verplicht worden deze overuren op te nemen ? Kunnen inrichtingshoofden artikel 6 en 7 van het desbetreffende decreet inroepen en die overuren in naam van het belang van de inrichting verplichten ?
5. Zo ja, kan die verplichting ook worden opgelegd aan leerkrachten die zich in een stelsel van verminderde prestaties bevinden ?
6. Kan die verplichting ook worden opgelegd aan leerkrachten die aan 3 scholen gereffecteerd zijn maar geen full-time opdracht hebben ?
7. Leidt deze maatregel met het ingebouwde alternatief niet tot ongelijkheid onder tijdelijke leerkrachten, aangezien voor sommige vakken op vele scholen maar één leerkracht beschikbaar is (en dus naar een tijdelijke leerkracht moet worden uitgekeken) en voor andere vakken meerdere leerkrachten beschikbaar zijn (bijvoorbeeld taalvakken) en de te vervangen opdracht dus kan worden opgesplitst en tijdelijken voor die vakken aan de kant zullen blijven staan ?
8. Heeft de minister weet van systemen van mobiele leerkrachten in de ons omringende landen, die vlot en zonder moeilijkheden werken ? Is er door het kabinet van de minister al enig onderzoek in die richting gebeurd ?

Antwoord

De regeling beschreven in de parlementaire vraag, inzake vervangingen bij afwezigheid wegens ziekte van personeelsleden van het onderwijs, wordt niet ingevoerd.

De Vlaamse Executieve heeft bij de besprekingen van de begroting 1993 beslist om voor de vervanging bij afwezigheid wegens ziekte een enveloppe toe te kennen van 4 percent van de organieke FT-equivalenten voor het basisonderwijs en van 3 percent van de organieke FT-equivalenten voor het secundair onderwijs.

Een stuurgroep in het departement Onderwijs werkt de modaliteiten uit om het enveloppesysteem voor vervangingen wegens ziekte in het basisonderwijs en in het secundair onderwijs toe te passen.

**Vraag nr. 150 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT**

Middenscholen — Oriëntering

Uit cijfers verspreid door STAM (Stichting Autonome Middenscholen) blijkt dat er ernstige verschillen bestaan in de oriëntering van leerlingen van middenscholen naar **ASO, TSO** en BSO met die van de scholen die er een zesjarige structuur op nahouden. Middenscholen oriënteren 40 percent naar ASO, 40 percent naar TSO en 20 percent naar BSO, terwijl de cijfers

voor de zesjarige scholen 50 percent ASO, 20 percent TSO en 30 percent BSO zijn.

1. Kloppen deze gegevens met de werkelijkheid ? Heeft het departement van Onderwijs zelf cijfers hieromtrent ?
2. Hoeveel autonome middenscholen zijn er in Vlaanderen ? Hoe is de verdeling over de netten wat het aantal betreft ?
3. Dezelfde STAM beweert ook dat het in stand houden van middenscholen goedkoper is dan het overall invoeren van een zesjarige structuur. Bezit de minister het nodige cijfermateriaal om deze bewering te onderschrijven of te ontcrachten ?
4. Indien deze cijfers met de werkelijkheid stroken, betekent dit dan niet dat het grondig mis is met ons oriëntatiesysteem, aangezien de oriëntatie van sommige leerlingen zal afhangen van de structuur waarin ze beginnen ?

Antwoord

1. Dat bij de oriëntering van leerlingen op het einde van de autonome middenschool zich verschillen manifesteren ten opzichte van de oriëntering van leerlingen die hun secundaire studieloopbaan opbouwen in een zesjarige onderwijsinstelling, kan door de onderwijsautoriteiten noch bevestigd, noch ontkend worden bij ontstentenis van wetenschappelijke studieresultaten of zuiver cijfermateriaal.

Evenwel kan het bestaan van een dergelijke trend voor een deel als aannemelijk worden beschouwd, vermits het niet denkbeeldig is dat de delibererende klasseraden van het eindjaar van een autonome middenschool de leerlingen vanuit een andere invalshoek benaderen dan de klasseraden van scholen waar de mogelijkheid tot interne doorstroming zich voordoet.

In het eerste geval leeft het besef dat de leerlingen sowieso voor een andere onderwijsinstelling dienen te opteren, terwijl in het tweede geval dit slechts één alternatief behelst.

Hoe dan ook is het evalueren van leerlingen een pedagogische aangelegenheid waarvoor de wet- en (thans) decreetgever een exclusieve bevoegdheid aan de onderwijsverstreckende instanties heeft toevertrouwd.

Zonder in te gaan op het opportuniteitsbeginsel, meen ik dat de tijd niet rijp is om op dit vlak wijzigingen door te voeren. Het komt dan ook aan de onderwijsinrichters en inzonderheid de klasseraden toe dienaangaande en in het belang van de leerlingen hun volle verantwoordelijkheid op te nemen.

2. Onder autonome middenschool wordt verstaan : een entiteit met afzonderlijke instellingskenmerken die hetzij de eerste graad van het voltijds gewoon secundair onderwijs, hetzij de eerste en de tweede graad van bedoelde vorm van onderwijs organiseert.

Voor het schooljaar 1992-1993 is de verdeling over de respectieve netten van de autonome middenscholen als volgt :

— gemeenschapsonderwijs :	120
— gesubsidieerd officieel onderwijs :	24
— gesubsidieerd vrij onderwijs :	89
— totaal :	233

3. Ook de bewering van de Stichting Autonome Middenscholen dat het in stand houden van een middenschool voordeliger is dan het veralgemeend invoeren van zesjarige structuren, kan door de onderwijs-overheid niet hard worden gemaakt.

Hier kan evenzeer naar een vermoeden worden verwezen om deze stelling kracht bij te zetten, in die zin dat in niet geringe mate een autonome middenschool fungeert als een concentratieplaats van eerste- of eerste- en tweedegraadsleerlingen in afwachting van een opsplitsing over meerdere instellingen bij overschakeling naar de tweede, respectievelijk derde graad.

In dit verband is het relevant de aandacht te vestigen op de vigerende reglementering inzake de vaststelling van het pakket uren-leraar waarover elke onderwijsinstelling jaarlijks in functie van haar structuraanbod en schoolpopulatie kan beschikken.

Deze reglementering voorziet onder meer in leerlingcoëfficiënten geënt op een systeem van leerlingenschijven, waarbij een hogere schijf aantal leerlingen een lagere, coëfficiënt vertegenwoordigt. Dit degressiviteitsbeginsel betekent dat een groter aantal leerlingen binnen eenzelfde structuuronderdeel en school, in termen van personeelsformatie (lerarenbestand) uitgedrukt, goedkoper is in vergelijking met en spreiding van dezelfde groep leerlingen over meerdere instellingen.

Voor elk goed begrip herhaal ik echter dat de onder de punten 1 en 3 geschetste toestanden waarop de stichting alludeert, niet aan enige realiteitstoetsing kunnen worden onderworpen.

Vraag nr. 151 (BZ 1992) van 9 oktober 1992 van de heer L. STANDAERT

Inspecteurs katholieke godsdienst — Klachten

Het antwoord van de minister op mijn vraag nummer 116 van 21 augustus 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 548) heeft bij de betrokkenen en andere personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs voor hilariteit, verontwaardiging en onbegrip gezorgd. Net als bij vorige vragen (bijvoorbeeld over het opvorderen van het personeel tijdens weekends en vakanties) was het antwoord van de minister dat hem geen klachten bekend waren en dat er geen probleem is.

Het probleem is de manier waarop klachten moeten worden ingediend en de weg die deze klachten moeten volgen. Het gevolg van deze — democratie onwaardige — klachtenprocedure is dat personeelsleden geen klachten indienen, en gelaten en verbitterd wantoestanden ondergaan. De nadelen verbonden aan het indienen van een klacht wegen niet op tegen de (eventuele) voordelen die het behandelen van de klacht zouden (kunnen) opleveren. Geen enkel personeelslid wenst het risico te lopen om openlijk mistoestanden aan te klagen, vermits dit alleen maar zou leiden tot het vergallen van de verdere carrière onder het inrichtingshoofd of de inspectie tegen wie de klacht geformuleerd wordt.

De klachten die ik ontving over de inspectie katholieke godsdienst waren nochtans gegrond, authentiek en betroffen geen alleenstaande feiten. Nu mijn vraag nummer 116 aan het circuleren is in onderwijskringen komen er trouwens wekelijks nog enkele klachten bij.

De inspectie stelt onder andere ongeoorloofde vragen over het privé-leven van de betrokken leraars. Een overzicht :

- vragen over het kerkbezoek van leerkrachten ;
- vragen waarom na zoveel jaar huwelijk er nog geen kinderen zijn ;
- opmerkingen dat het de plicht is ten aanzien van Godheid en kerk om voor kindervreugde te zorgen ;
- vragen naar het privé-leven van feitelijk gescheidenen ;
- terechtwijzingen in geval van ongehuwd samenwonen ;
- opmerkingen dat één kind niet voldoende is ;
- informeren naar de (eventueel) afwijkende seksuele geaardheid enzovoort.

Acht de minister dergelijke vragen geoorloofd ? Denkt de minister dat de huidige reglementering voor het indienen en behandelen van klachten een garantie biedt voor het verhelpen van mistoestanden ? Is er een mogelijkheid voor derden of buitenstanders om klachten te formuleren zonder te refereren naar personen ?

Antwoord

Het departement Onderwijs zelf heeft geen klachten ontvangen omtrent de inspectie katholieke godsdienst.

Ik heb dan ook aan de coördinator van de inspectie, de algemeen inspecteur-generaal, gevraagd een onderzoek in te stellen naar de eventuele klachten.

Van zodra ik van zijn antwoord in het bezit gesteld wordt, zal dit rechtstreeks aan het lid meegedeeld worden.

**Vraag nr. 152 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Onderwijs — Aantal anderstalige kinderen

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 108 van 3 augustus 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse

Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 499) stelt de minister dat hij niet beschikt over cijfergegevens van het aantal leerlingen van anderstalige ouders per school.

Kan de minister dan meer globale cijfers verstrekken, desnoods voor heel het Vlaamse land ?

Waarop baseert de minister zich om te zeggen dat het aantal Vlaamse leerlingen in Waalse scholen groter is dan dat van Waalse leerlingen in Vlaamse scholen ? Kan hij hierop eveneens concrete cijfers plakken ?

Antwoord

Mijn administratie beschikt over geen cijfergegevens omtrent het aantal leerlingen van anderstalige ouders per school en evenmin over globale cijfers voor heel het Vlaamse land.

De enige ons bekende gegevens omtrent het aantal Vlaamse leerlingen in Waalse scholen zijn deze vermeld in de brochure Toekomstige ontwikkeling van de schoolbevolking en van het lerarenkorps, 1990-2010, zoals ze gepubliceerd zijn in het verslag aan de Koning Boudewijnstichting (Seminarie voor demografie, RUG, november 1991).

Dit aspect werd evenwel reeds behandeld in het antwoord op de vraag nummer 108, eveneens door het lid zelf voorgelegd.

**Vraag nr. 153 (BZ 1992)
van 12 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT**

Verkiezingen ARGO — Misbruik van faciliteiten

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 120 van 28 augustus 1992 deelvraag 8 : “Zal het nu ook weer voorkomen dat net zoals bij de verkiezingen voor de lokale raden een deel van de kandidaten over een lijst van de kiesgerechtigden zal beschikken en een ander deel van de kandidaten niet ?”, luidde het antwoord van de minister : „... de lijst van de kiesgerechtigden wordt ad valvas uitgehangen in elke instelling. Geen enkele kandidaat zal een kiezerslijst krijgen. Het staat hem/haar uiteraard vrij om ze in de 378 lokale raden te gaan overschrijven.” (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 550)

Ondanks het duidelijke antwoord van de minister blijkt dat bepaalde kandidaten — werknemers bij de ARGO ? — wel degelijk over een lijst met de kiezers beschikken. In bijlage stuur ik de minister een kopie van een brief van twee kandidaten die kiesgerechtigden aanschreven nog voor de lijsten ad valvas in de respectievelijke instellingen uithingen. Ik bezit ook de omslagen met daarop dag en uur van verzending van die brieven én de getuigenissen van de kiezers dat de lijsten op die dag nog niet ad valvas over te schrijven waren.

1. Heeft de minister weet van die feiten ? De ARGO blijkt wel, want naar verluidt kregen de kandidaten een rondschriven over misbruik van faciliteiten.

2. Hoe verklaart de minister dat er, ondanks zijn belofte dat „geen enkele kandidaat een kiezerslijst zal krijgen”. toch kandidaten zijn die een kiezerslijst kregen ? Waarom werden geen duidelijke onderrichtingen verstuurd naar de kandidaten ?
3. Zijn de twee „kandidaten in kwestie” tewerkgesteld bij de ARGO ? In welke functies ? Op welke manier zijn de twee heren in het bezit geraakt van al die adressen ? Wie is verantwoordelijk voor het bijhouden van de kiezerslijsten en/of de lijsten met de samenstelling van de lokale raden ?
4. Vindt de minister dat onder deze omstandigheden nog sprake kan zijn van eerlijke verkiezingen, als een deel van de kandidaten schriftelijk verkiezingsreclame kan maken via mailings en anderen niet ?
5. Kan wegens die feiten bezwaar aangetekend worden tegen de geldigheid van de verkiezingen ? Zijn deze feiten voldoende om de verkiezingen ongeldig te laten verklaren ? Kan ik als lid van de Vlaamse Raad een bezwaar indienen of moet dit gebeuren via een kandidaat-benadeelde ?

Antwoord

1. Het kiesbureau dat, overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van het kiesreglement voor de centrale raad van bestuur van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, alle noodzakelijke maatregelen dient te nemen om het regelmatig verloop van de verkiezingen te verzekeren, heeft op 28 september 1992 een schrijven gericht aan alle kandidaten die personeelslid zijn van ARGO. In dat schrijven vestigde het kiesbureau de aandacht van de betrokken kandidaten op het feit dat hun kandidaatstelling voor de verkiezing van de centrale raad een privé-aangelegenheid was en dat dus die kandidaten geen gebruik mochten maken van gebeurlijke faciliteiten waarover zij in hun hoedanigheid van personeelslid van ARGO zouden beschikken. De desbetreffende brief van het kiesbureau had het niet over misbruiken maar beoogde precies eventuele misbruiken te voorkomen.
2. Het kiesbureau bezorgde aan geen enkele kandidaat een kiezerslijst, zoals beloofd in het antwoord op deelvraag 8 van de schriftelijke vraag nummer 120 van 28 augustus 1992. Trouwens, op geen enkel moment kon het kiesbureau in het bezit zijn van enige kiezerslijst. Overeenkomstig artikel 6 paragrafen 1 en 2 van het kiesreglement (besluit Vlaamse Executieve van 3 juni 1992) was het de opdracht van de voorzitter van elk stembureau om lokaal de kiezerslijst op te maken, te actualiseren en uit te hangen in alle instellingen behorend tot de lokale raad. Duidelijke onderrichtingen inzake deontologie ontvingen de kandidaten van het kiesbureau in bovenvermeld schrijven, in geval zij personeelslid van ARGO waren.
3. De twee kandidaten waarvan het lid een brief bezit, zijn niet tewerkgesteld bij de centrale administratie van ARGO. De ene geniet van een verlof om een

ambt uit te oefenen in een ministerieel kabinet, de andere is titularis van een directieambt. Hoe de twee heren in het bezit geraakt zijn van de bedoelde adressen, is een **vraag** waarop slechts zij zelf kunnen antwoorden. Terloops weze aangestipt dat een van de twee brieven de datum draagt van 29 september 1992, tijdstip waarop de lokale kiezerslijsten ad valvas uithangen in alle instellingen behorend tot de lokale raden sedert minstens tien dagen, vermits artikel 6 paragraaf 1 van het kiesreglement bepaalt dat ten laatste dertig dagen voor de verkiezingen bedoelde kiezerslijsten moeten worden opgemaakt en uitgehangen.

Wie verantwoordelijk is voor het bijhouden en uithangen van de lijsten met de samenstelling van de lokale raden, basis voor de samenstelling van de kiezerslijsten, behoort tot een autonome beslissing van elke lokale raad. Wie in het bezit is van de lijsten met de samenstelling van de lokale raden, is derhalve ook in het bezit van de adressen van de kiesgerechtigden voor de verkiezingen van de centrale raad. De lijsten met de samenstelling van de lokale raden dienen principieel steeds uit te hangen in alle instellingen.

4. Zoals reeds gesteld in het antwoord op de schriftelijke vraag nummer 120 van 28 augustus 1992 deelvraag 8 en in punt 3 van dit antwoord konden kandidaten in het bezit geraken van adressen van kiesgerechtigden op een correcte wijze, al dan niet geholpen door lokale bekenden of sympathisanten. Daarbij kan niet gesteld worden dat er niet correct werd gehandeld en dat eventuele schriftelijke verkiezingsreclame van sommige kandidaten op oneerlijke praktijken zou berusten. Principieel bestond de mogelijkheid voor alle kandidaten om op een correcte wijze adressen van kiesgerechtigden te verkrijgen.
5. Wat het aantekenen van bezwaren in verband met de verkiezingen betreft, voorziet het kiesreglement in zijn artikel 24 in die mogelijkheid voor kandidaten en kiesgerechtigden en wel bij de beroepskamer, waarvan de drie leden aangesteld zijn door de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 159 (BZ 1992) van 16 oktober 1992 van de heer J. GEYSELS

Gedetacheerde leerkrachten — Sociaal-culturele sector en jeugdwerk

In bepaalde sectoren zoals het jeugdwerk en de sociaal-culturele sector bestaat de mogelijkheid om een beroep te doen op gedetacheerde leerkrachten. Beschikt de minister over informatie over hoeveel detacheringen het hier jaarlijks gaat ?

Zo ja, kan de minister mij gegevens voor de laatste 3 jaren verschaffen ? In welke projecten, initiatieven en/of instellingen werden deze leerkrachten ter beschikking gesteld ?

Antwoord

Hieronder volgen de gevraagde cijfergegevens betreffende het aantal detacheringen in de sociaal-culturele sector en de sector jeugdwerk.

Detacheringen jeugdorganisaties :

	Gemeen- schapsonder- wijs	Officieel ge- subsidieerd onderwijs	Vrij gesubsidi- eerd on- derwijs
1991-1992			
Basis	(8	10
Secundair	(23	3	6
Hoger	(0	3
1992- 1993			
Basis	(6	9
Secundair	(6*	5	10
Hoger	(0	2

* Toestand eind oktober : het departement is nog niet op de hoogte van alle detacheringen door ARGO uitgevoerd.

De projecten, initiatieven en/of instellingen waarvoor leerkrachten reeds vroeger ter beschikking gesteld werden op grond van de wet van 29 maart 1965 betreffende de terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties en van het koninklijk besluit van 27 oktober 1967 houdende vaststelling van de modaliteiten tot toepassing van deze wet, zijn de volgende :

Jeugdorganisaties :

- Liberale jeugdhuizen
- ABVV-jongeren
- Centrum voor Vorming en Informatie
- Socialistisch jeugdverbond
- Actiegroep Kritisch Onderwijs
- Jeugdcommunisten
- PW-jongeren
- Jeugd en Muziek
- Onafhankelijke jeugdorganisaties
- Liberale jeugdkoepel
- Info-jeugd
- Jeugd en Wetenschap
- BJK
- Jeugddienst Creatieve Ontplooiing
- Mutualiteit Jonge Arbeiders
- Jeugdherbergcentrale
- Humanistische jongeren
- Liberaal Studentenverbond
- Contact J
- Socialistische Olympische Jongeren
- NCMV-jongeren
- KSA — KSJ — VKSJ
- Katholieke Jeugdraad
- Chirojeugd Vlaanderen
- Jongsocialisten
- Volksuniejongeren
- Vlaamse Katholieke Scouts en Meisjesgidsen
- Jeugdbond van Natuurstudie en Milieubescher-
ming
- Jekino-Films

- Bouworde v.z.w.
- Katholieke Vereniging Gehandicapten Jongeren-
dienst
- Vrijwillige Internationale Actie
- Vereniging van Vlaamse Studenten
- Oxfam-wereldwinkels
- Nationale Diensten- en Onderzoekscentrum voor
Spelend Kind
- Milac v.z.w.
- CVJ
- Vlaamse Federatie van Jeugdhuizen
- Federatie voor Open Scoutisme
- Jedico
- Volksdanscentrale Vlaanderen
- Federatie van Jeugdateliers en Kunstgroepen
voor de jeugd
- Op vrije voeten

Ter inlichting kan worden meegedeeld dat luidens artikel 1 van de wet van 29 maart 1965, gewijzigd bij in ministerraad overlegd koninklijk besluit van 28 augustus 1971, het aantal personen die krachtens deze wet ter beschikking van jeugdorganisaties gesteld mogen worden, bepaald is op 120, voor de beide taalsectoren samen. In de huidige stand van zaken wordt ervan uitgegaan dat maximum 60 Nederlandstalige personeelsleden in aanmerking komen voor detachering naar jeugdorganisaties.

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1992
van mevrouw M. VOGELS

**Rationalisatie en schaalvergroting HOBU — Hoger In-
stituut voor Vertalers en Tolken in Antwerpen**

De rationalisatie en schaalvergroting van het hoger onderwijs buiten de universiteit zijn ongetwijfeld nodig. De Europese context die binnen het hoger onderwijs meer dan waar ook realiteit is, dwingt tot samenwerking tussen HOLT- en HOKT-scholen binnen eenzelfde regio.

Toch kan het niet de bedoeling zijn dat scholen die nu op Europees vlak gerenommeerd zijn, door een eventuele fusie zouden vervlakken. Wat dit laatste betreft rijzen vragen over de opname van het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken (HIVT) Antwerpen. Voor deze school is het voor alles belangrijk dat ze haar structurele band met het RUCA behoudt, omdat het precies die band is die de school haar internationale prestige bezorgt. Zo zou een losmaken van het HIVT van het RUCA betekenen dat het HIVT zijn lidmaatschap verliest van de Conférence Internationale Universitaire de Traducteurs et d'Interprètes (CIUTI), aangezien alleen instellingen die deel uitmaken van een universiteit, lid kunnen worden en dit na een tweevoudig en grondig kwaliteitsonderzoek door een internationale afvaardiging van de CIUTI. Met andere woorden, in Vlaanderen werd alleen het HIVT als lid aanvaard. Over heel de wereld heeft 'de CIUTI slechts 17 leden (instituten), waarvan het Vlaamse nu verloren zou kunnen gaan.

De band met het RUCA betekent dat de HIVT-studenten nog steeds intens gebruik maken van de sociale dienst van het RUCA (onder meer cafetaria, sociaal

rsistente, jobdienst, sportinfrastructuur, home). Ook de (erg belangrijke) HIVT-bibliotheek is volledig opgenomen in het netwerk van de Antwerpse Universitaire Bibliotheek (RUCA, UFSIA, UIA). Het loskoppelen van het HIVT van het RUCA zou dus heel wat onheil kunnen veroorzaken.

Het volledige AMVD-personeel (op een bibliotheekassistent en 2 contractuele poetsvrouwen na) is volledig uit RUCA-personeel samengesteld.

Wordt in de nu voorliggende plannen voor rationalisatie en schaalvergroting van het hoger onderwijs buiten de universiteit rekening gehouden met de speciale structurele en intellectuele (internationaal gerenomeerd, decretaal gekoppeld aan het RUCA) positie van het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken in Antwerpen ?

Antwoord

De rationalisatie en schaalvergroting, zoals ze ook werd voorbereid door de ambtelijke commissie artikel 33 (decreet op de hogescholen van 23 oktober 1991) is gericht op een structurele verandering en op het beheersen van de beschikbare middelen om de kwaliteit van het onderwijs te verhogen.

Aan de pedagogische concepten, de niveaus en de specifieke eigenschappen van de opleidingen (afdelingen en studiegebieden) wordt niet geraakt.

De bestaande samenwerkingsakkoorden met de universiteiten blijven bestaan om de hogescholen te helpen zich beter te profileren.

Het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken in Antwerpen zal zeker de kans krijgen om zijn speciale intellectuele positie te behouden. Het zal echter moeten inschakelen in een structureel grotere hogeschool.

1. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 30 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Tewerkgestelde werklozen — Gegevens

1. Zijn er prioriteitsregels vanwege de VDAB waaraan de werkgever zich moet houden bij de tewerkstelling van werklozen ? Zo ja, welke ?
2. Hoeveel gesco-tewerkstellingscontracten werden tot nog toe jaarlijks afgesloten met maximum, respectievelijk gereduceerde tegemoetkoming (uitgesplitst naar vorm — beperkte of onbeperkte duur -, werkgever en activiteitssectoren) ?
3. Hoeveel gesco-tewerkstellingscontracten werden tot nog toe voortijdig beëindigd ? Door wie (betrokkene of werkgever) en om welke redenen ?

Antwoord

Gezien de statistische aard van de vraag zullen de gegevens rechtstreeks worden opgestuurd.

**Vraag nr. 34 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer J. GEYSELS**

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer N. De Batelier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Op de begroting Tewerkstelling van de Vlaamse Gemeenschap zijn geen specifieke kredieten ingeschreven voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen, zoals bedoeld bij de decreten van 2 januari 1976, 3 maart 1978 en 27 juni 1985 betreffende het sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk.

Dit neemt niet weg dat de voormelde instellingen, als ook andere organisaties uit de socio-culturele sector, een beroep kunnen doen op de wedertewerkstellingsprogramma's (i.c. derde arbeidscircuit en veralgemeend stelsel van gesubsidieerde contractuelen) en zo een loonsubsidie kunnen ontvangen bij de tewerkstelling van werklozen aan taken van vormende, administratieve en logistieke aard, op voorwaarde evenwel dat die taken niet reeds gesubsidieerd worden ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Daarnaast kunnen voormelde instellingen en organisaties, meer bepaald in het kader van de Weer-Werkactie en in toepassing van artikel 85 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988, met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding samenwerkingsverbanden afsluiten voor de organisatie en realisatie van opleidingsinitiatieven voor langdurig werklozen en risicogroepen.

Tevens wil ik het lid meedelen dat de toelage, die in het kader van de sociale promotie (vervolmaking van de intellectuele, morele en sociale vorming of verhoging van de beroepskwalificatie) vanuit de begroting Tewerkstelling wordt toegekend, niet aan instellingen of organisaties wordt verstrekt, maar bestemd is voor de cursisten zelf als beloning voor hun inspanningen.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om na te gaan in welke mate de bovenvermelde instellingen participeren in de wedertewerkstellingsprogramma's en een beroep doen op artikel 85 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1988.

Gelet op de omvang van de opdracht zal het resultaat ervan rechtstreeks aan het lid worden medegedeeld.

Wat betreft de administratie Gezondheidszorg worden er geen kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

I. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 47 (BZ 1992) van 29 september 1992 van de heer H. SUYKERBUYK

Beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten — Goedkeuring verdrag Internationale Arbeidsconferentie

In het Belgisch Staatsblad van 8 juli 1992 is het decreet van 18 mei 1992 van de Franse Gemeenschap gepubliceerd tot goedkeuring van het verdrag nummer 159 betreffende de beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten, aangenomen op 20 juni 1983 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar negenenzestigste zitting.

Ongetwijfeld moet dit verdrag ook door de Vlaamse Gemeenschap worden goedgekeurd.

Graag vernam ik het volgende van de minister.

1. Waarom werd daartoe nog geen ontwerp van decreet bij de Vlaamse Raad ingediend ?
2. Zijn er nog andere verdragen, in het kader van internationale organisaties tot stand gekomen, die door de Vlaamse Gemeenschap moeten worden goedgekeurd ?

Antwoord

1. Het verdrag 159, betreffende de beroepsrevalidatie

en werkgelegenheid van gehandicapten werd bij decreet van 21 december 1988 goedgekeurd door de Vlaamse Raad (Belgisch Staatsblad van 31 maart 1989).

2. De volgende verdragen moeten nog worden goedgekeurd :

a. verdrag nummer 150 : betreffende de bestuurs-taak op het gebied van de arbeid : taak, functies en organisatie, aangenomen in Genève op 26 juni 1978 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierenzestigste zitting ;

b. verdrag nummer 156 : betreffende gelijke kansen voor en gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers : werknemers met gezinsverantwoordelijkheid, aangenomen in Genève op 23 juni 1981 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zevenenzestigste zitting ;

c. verdrag inzake psychotrope stoffen en bijlagen, opgemaakt in Wenen op 21 februari 1971.

Vraag nr. 48 (BZ 1992) van 2 oktober 1992 van de heer M. CAPOEN

Vlamingen in de wereld — Contacten en steun

De loop van de geschiedenis heeft bepaald dat niet alle Vlamingen in eigen land een bestaan konden opbouwen. Vlaanderen kende diverse emigratiegolven waarbij duizenden volksgenoten uitweken, onder meer wegens de vlascrisis, het mislukken van de aardappeloogst, de katoencrisis enzovoort.

Ook in de twintigste eeuw, tot omstreeks 1950, hebben duizenden Vlamingen hun land voorgoed verlaten. Overzee waren de bestemmingen vooral Noord-Amerika, Canada, Argentinië.

De emigranten pasten zich aan aan de zeden en gewoonten van hun nieuwe vaderland, maar richtten ook Belgische of Vlaamse kringen op en probeerden contacten met het moederland te onderhouden. Exponenten van die werking zijn bijvoorbeeld De Gazette van Detroit (voor de Vlamingen in Noord-Amerika), El Lazo-De Schakel (Vlamingen in Argentinië), Broederband (Vlamingen in Wallonië).

Generaties gaan voorbij, tijden schrijden verder. Op de drempel van de 21ste eeuw is het niet gemakkelijk die werking in stand te houden.

1. Welke contacten heeft de Vlaamse Gemeenschap met Vlaamse overzeese kringen, clubs, verenigingen enzovoort ? Zijn die contacten aanmoedigend, inspirerend of enkel formeel ?
2. Is de Vlaamse regering geabonneerd op bijvoorbeeld De Gazette van Detroit, El Lazo, Broederband enzovoort ? Waarom (niet) ? Maakt de Vlaamse regering gebruik van de mogelijkheid die die kranten ongetwijfeld bieden om boodschappen, mededelingen, groeten enzovoort aan de overzeese Vlamingen over te brengen ?

3. Steunt de Vlaamse Gemeenschap de werking van de Vlaamse overzeese kringen ? Op welke manier ? Is er mogelijkheid tot financiële steun ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

1. Het is niet evident dat de Vlaamse Gemeenschap formele contacten zou onderhouden met Vlaamse of Belgische kringen of clubs in het buitenland. Informele contacten zijn er echter wel.

Vanuit de Vlaamse Gemeenschap wordt — in de mate van het mogelijke — ondersteuning geboden aan de werking van die verenigingen. Tevens tracht men door middel van het tijdschrift *Flanders* contact met hen te houden. Indien het programma het toelaat, worden contacten met ministers van de Vlaamse regering, wanneer die in het buitenland verblijven, mogelijk gemaakt.

Verder kan ik nog wijzen op de belangrijke rol die Radio Vlaanderen Internationaal (BRTN) speelt bij de contacten van Vlaanderen met landgenoten in het buitenland.

2. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is niet geabonneerd op de *Gazette van Detroit*, *El Lazo* en *Broederband*. Een abonnement kan evenwel worden overwogen. Tot op heden heeft de Vlaamse Gemeenschap geen verzoek in die zin ontvangen.

Voor mededelingen en dergelijke meer maakt de Vlaamse regering gebruik van de officiële kanalen waarover zij beschikt, zoals het bovenvermelde tijdschrift *Flanders*.

3. De Vlaamse regering heeft geen financiële steun aan Vlaamse overzeese kringen. Recent werd ook geen aanvraag tot steun ontvangen. Een dergelijk gemotiveerde en gebudgetteerde aanvraag zal echter steeds door de diensten van de Vlaamse Regering onderzocht worden. Ik moge hier nog aan toevoegen dat de koepelorganisatie *Vlamingen in de Wereld* subsidies ontvangt van de Vlaamse overheid.

T. KEICHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 81 (BZ 1992)

van 9 april 1992

van de heer J. DE BREMAEKER

Antwerps havengebied — Herbouwen van bruggen

Naar aanleiding van het ongeval in Melle wil ik de aandacht van de minister erop vestigen dat ook in het Antwerpse havengebied de toestand van de bruggen zeer slecht is.

In het antwoord op een parlementaire vraag van mijn ex-collega M. Schoeters, zegde de voorganger van de minister de nodige financiële middelen toe om deze bruggen op enkele jaren te herbouwen. Hiervan is tot op heden niets gerealiseerd kunnen worden.

Graag had ik vernomen :

1. welke vooruitzichten er zijn voor de herbouwing van bruggen in de Antwerpse haven ;
2. welke programmatie hiervoor is en welke budgetten daarvoor worden uitgetrokken.

Ik hoop dat er eerst geen dramatisch ongeval moet gebeuren vooraleer de Vlaamse Executieve de gelden wil vrijmaken voor die allernoodzakelijkste herbouw.

Antwoord

Vooreerst wens ik er de aandacht op te vestigen dat de bruggen in het Antwerpse havengebied in de regel eigendom zijn van de stad Antwerpen. De stad is verantwoordelijk voor het instandhouden van de bruggen, voor het regelmatig nazicht en het onderhoud.

De bruggen die eigendom van het Vlaamse Gewest zijn, worden aan een regelmatige controle onderworpen volgens wel omschreven regels en procedures. Er werd reeds vroeger aan de stad Antwerpen praktische hulp aangeboden bij de regelmatige controles. Er werd reeds afgesproken dat de bruggen in het Antwerpse havengebied zoveel als mogelijk zullen worden ingeschakeld in de controleprocedures van het Vlaamse Gewest.

De kosten voor gewoon en buitengewoon onderhoud en instandhouding van de bruggen vallen uiteraard ten laste van de stad Antwerpen. In sommige gevallen kan het gewest kosten voor vervanging en vernieuwbouw ten laste nemen, namelijk wanneer het bruggen betreft op een weg met primair karakter of bruggen over de zeesluizen. Dit kan bij wijze van subsidie.

Het Vlaamse Gewest is principieel bereid om bij te dragen in de vervanging of vernieuwbouw van de bruggen in het havengebied.

Elk jaar opnieuw, van zodra de omvang van de kredieten bekend is die voor de Antwerpse haven kunnen worden aangewend, wordt met de stad Antwerpen een fysisch programma afgesproken. Daarbij moet ik vaststellen dat Antwerpen de beperkte middelen van het Vlaamse Gewest bij voorkeur wenst aan te wenden voor andere infrastructuurwerken, zoals de renovatie van de oudere havendokken, de containerkades, de Berendrechtsluis enzovoort ; de vervanging van de bruggen wordt dan uitgevoerd ten laste van de begroting van het Havenbedrijf.

Ik heb er geen bezwaren tegen om de fysische programma's voor de begroting 1992 en 1993 te wijzigen zodat meer kredieten kunnen worden vrijgemaakt voor de bruggen. Een dergelijk voorstel van stad Antwerpen is mij evenwel niet bekend.

**Vraag nr. 291 (BZ 1992)
van 8 september 1992
van de heer J. DE MEYER**

Arrondissement Sint-Niklaas — Verkeersongevallen

Werken aan meer verkeersveiligheid blijft een prioritaire opdracht voor de overheid.

Kan de minister mij een lijst bezorgen van de meest onveilige plaatsen (de zogenaamde zwarte punten) in het Waasland (arrondissement Sint-Niklaas) ? Gelieve zo mogelijk ook een tabel toe te voegen met de evolutie van het aantal ongevallen op die plaatsen in de loop van de jongste jaren.

Antwoord

Mijn administratie beschikt enkel over beeldfiches zwarte punten opgemaakt door de rijkswacht, Directie van de Operaties — Kommando Centrum, op basis van de ongevallen die zich voordeden in de periode juli 1990-april 1992. Het betreft ongevallen op genummerde wegen, meer bepaald autosnelwegen, autowegen, gewestwegen en provinciewegen.

De definitie van een zwart punt luidt als volgt : „de hectometer of het punt waar zich minimum drie ongevallen met lichamelijk letsel hebben voorgedaan in de loop van de laatste twaalf maanden”.

In het arrondissement Sint-Niklaas werden volgende zwarte punten geregistreerd :

- in 1990 : 6 zwarte punten (onvolledig jaar) ;
- in 1991 : 28 zwarte punten ;
- in 1992 : 7 zwarte punten (onvolledig jaar).

Uit de bijgaande beeldfiches die rechtstreeks aan het lid werden opgestuurd, blijkt onder meer dat alle zwarte punten eenmaal voorkwamen, met uitzondering van de volgende zwarte punten.

- N 16, Sint-Niklaas, kmp. 29,8, in 1990 én in 1991 ;
- N 16, Temse, kmp. 23,7, in 1991 en in 1992 ;
- N 47, Lokeren, kmp. 23,9, in 1991 én in 1992.

**Vraag nr. 292 (BZ 1992)
van 8 september 1992
van de heer J. DE MEYER**

Expresweg N 49 — Omvorming tot autosnelweg van het deel Antwerpen-Zelzate

De principiële beslissing om de expresweg N 49 tussen Antwerpen en Zelzate om te vormen tot autosnelweg, is reeds geruime tijd geleden genomen. Deze werken overstijgen duidelijk het regionale belang. De realisatie van dit project is echter mede belangrijk in het kader van de ontwikkelingen op de Linkeroever en het Waasland. Het huidige tempo van kredietverlening moet worden verhoogd, vooral wegens de huidige verkeersveiligheid.

Graag had ik van de minister het volgende vernomen.

1. In welke gemeenten en op welke plaatsen zullen

bruggen, tunnels, verkeersknooppunten, parkeerstroken, enzovoort worden aangebracht ?

2. Wanneer zullen welke aanbestedingen plaatshebben ?
3. Op hoeveel worden de kosten geraamd ?
4. Welke zijn de vermoedelijk begin- en einddatums van de onderscheiden werken ?

Antwoord

Vooraf dient te worden opgemerkt dat de omvorming van de N 49 (Antwerpen LO — Zelzate) het voorwerp zal uitmaken van een MER-studie. Hiertoe werd op 10 juni 1992 een offerte-aanvraag uitgeschreven. Na toewijzing zal deze studie kunnen worden aangevat. De besluiten van de studie kunnen sommige geplande aanpassingswerken aan de N 49 nog beïnvloeden.

- a. Volgende werken zijn op dit ogenblik in uitvoering of worden weldra aanbesteed :

- Verkeerswisselaar N 49/N 451 in Beveren-Waas. De werken werden op 21 november aanbesteed en zijn in uitvoering. Bedrag der werken : 122.352.835 frank.
- Het bouwen van een verkeerswisselaar N 49 — N 403 in Stekene (Kemzeke). Deze werken werden aanbesteed op 28 november 1989. Bedrag der werken : 104.835.727 frank. Werken zijn beëindigd.
- Overbrugging van de N 49 ter hoogte van de Canadastraat in Zwijndrecht met aanleg van een fietspad tussen de Canadastraat en de R 1 (LO). De werken vormen een eerste fase en zijn in uitvoering voor een bedrag van 94.203.408 frank. De voltooiing der werken wordt verwacht in de eerste helft van 1993.
- Aanleg van parallelle industrieweg tussen de bestaande Havenweg in Beveren (Kallo) en de Canadastraat in Zwijnrecht. De werken, die een aanvullende fase zijn van de werken hiervoor, worden eind 1992 aanbesteed. De uitvoering wordt gepland tussen half 1993 en half 1994. De raming van de werken bedraagt 110.000.000 frank.

- b. Nog geplande werken (zie bovenstaande opmerking betreffende besluiten MER).

- Het overlagen van de noordrijbaan en het aanleggen van een pechstrook erlangs tussen de kruising N 49 — N 51 (cf. hiervoor) in Beveren-Waas (Vrasene en Verrebroek) en de kruising N 49 — N 403 (provinciale weg Sint-Niklaas-Hulst) in Stekene (Kemzeke). Raming : 185.000.000 frank.
- Het bouwen van een kleine brug voor landbouwverkeer ter hoogte van de kruising met de Duikeldam in Beveren-Waas (Vrasene en Verrebroek).

- Het bouwen van een verkeerswisselaar in Sint-Gillis-Waas ter hoogte van de Zaligendijk.
Raming : 140.000.000 frank.
- Het bouwen, van hetzij 2 tunnels of bruggen onder de N 49 ter hoogte van de kruisingen met de Nachtegaalstraat en de Heistraat in Stekene, hetzij van één enkele centrale brug over de N 49 tussen beide kruisingen in.
 - Oplossing met 2 tunnels onder de N 49 : 373.000.000 frank.
 - Oplossing met 2 bruggen onder de opgehoogde N 49 :
 - met ophoging met gewone taluds : 267.000.000 frank
 - met ophoging met loodrechte wanden : 467.000.000 frank
 - Oplossing met een centrale brug over de N 49 : 100.000.000 frank.
- Het bouwen van een kleine brug voor landbouwverkeer ter hoogte van de kruising met de Vennestraat in Stekene.
Raming : 35.000.000 frank.
- Het bouwen van een gewone overbrugging ter hoogte van de kruising met de Pereboomsteenweg in Moerbeke-Waas.
Raming : 50.000.000 frank.
- Het bouwen van een verkeerswisselaar in de omgeving met de kruising met de Kruisstraat in Moerbeke-Waas.
Raming : 145.000.000 frank.
- Het bouwen van 2 gewone overbruggingen ter hoogte van de kruisingen met de Ramonshoek en de Langelede in Wachtebeke.
Raming : 60.000.000 + 65.000.000 frank.
- Het vervolledigen van de verkeerswisselaar N 49 — R 4 (westelijke industrieweg haven Gent) onder andere het bouwen van een brug in de R 4 over de N 49.
Raming : 100.000.000 frank.
- Het plaatselijk verbreden en verharderen van uitbatingswegen : 50.000.000 frank.
- Verkeerswisselaar N 49/ R 1 in Antwerpen (LO) (afschaffing van de huidige gelijkgrondse aansluiting met lichtsignalisatie).
Raming : 200.000.000 frank.

Van die geplande werken komt het volgende punt voor op het voorstel van rollend programma 1993-1995 :

- Verkeerswisselaar ter hoogte van Saligendijk in Sint-Gillis-Waas (raming : 140 miljoen frank) voor het jaar 1993.
- Voor de jaren 1994 en 1995 komen respectievelijk 160 en 190 miljoen frank voor.

De MER-studie zal uitwijzen voor welke werken die kredietvoorzieningen zullen worden aangewend.

**Vraag nr. 296 (BZ 1992)
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE**

Havenplan Oostende — Onteigeningen

Naar verluidt zette de bevoegde Vlaamse Havencommissie het licht op groen voor de realisatie van het Masterplan van de Oostendse haven. De noodzaak van een zeesluis wordt niet afgewezen.

In een streek met — op één arrondissement na — de grootste werkloosheidsgraad is een renovatie van de achterhaven met bijgaande industrialisatie een voor de toekomst gunstige maatregel.

Vijf redenen moeten de realisatie van de zeesluis verantwoorden :

- De huidige Demeysluis is ontoereikend. De schepen die erdoor kunnen zijn te klein.
- De kosten-batenanalyse is positief.
- De ro-ro-trafiek zal stijgen en er zal meer plaats zijn door het dempen van de oude dokken (gemakkelijk ke goederenoverslag in plaats van getij haven).
- De zeesluis maakt het mogelijk om de huidige industrieën te handhaven en te ontplooiën en om nieuwe fabrieken aan te trekken.
- Het scheepvaartvervoer over het kanaal met Brugge en Nieuwpoort (Duinkerke) krijgt nieuwe perspectieven.

Voor er wordt begonnen zullen een 60-tal gezinnen van de Bredensesteenweg langs het kanaal Oostende-Brugge moeten worden onteigend. Het is wenselijk dat deze mensen tijdig worden ingelicht.

Werden daartoe in de begroting 1992 of 1993 kredieten ingeschreven ?

Antwoord

De Vlaamse Havencommissie bracht op 26 juni 1992 een unaniem gunstig advies uit over het bestaande renovatieplan voor de haven van Oostende, inbegrepen de bouw van een nieuwe zeesluis ter vervanging van de Demeysluis en de maritieme ontsluiting van de achterhaven langs het kanaal naar Brugge.

De Vlaamse Havencommissie was evenwel van oordeel dat nog nader onderzoek diende te gebeuren naar de meest optimale vestiging van de zeesluis. Alhoewel dit een louter technische aangelegenheid is, heb ik de havencommissie toch een aanvullende nota voorgelegd waaruit blijkt dat voorgestelde vestiging van de nieuwe zeesluis ook de meest geschikte is. Ik wacht nu op het definitieve advies.

Op basis van dit advies zal ik dan de Vlaamse regering voorstellen bezorgen in verband met de renovatie van de haven van Oostende en inzake de eventuele aanvang van de onteigeningen voor de zeesluis.

Op het fysisch programma van artikel 73.04 (sectie 82) van de begroting 1992, heb ik toch een bedrag van 50 miljoen frank ingeschreven voor die onteigeningen.

**Vraag nr. 298 (BZ 1992)
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE**

Verkeersveiligheid — Vangrails

Langs Vlaamse autowegen bevinden zich momenteel 3 soorten vangrails :

- de gebogen betonnen boordjes ;
- de metalen vangrails ;
- de betonnen stootbanden (New-Jerseys).

Deze en andere beveiligingsmethoden kunnen bijdragen tot een beperking van het nog steeds stijgend aantal verkeersslachtoffers op onze wegen.

1. Zijn er technische eisen waaraan deze stootbanden moeten voldoen ? Welke ?
2. Worden ze systematisch geplaatst ? Waar ?
3. Over hoeveel kilometer stootbanden beschikt Vlaanderen, eventueel per type ?
4. Hoeveel bijkomende kilometers worden er jaarlijks gepland, eventueel type ?
5. Wat is per type de gemiddelde levensduur ?
6. Wat is per type de kostprijs per kilometer geleverd en geplaatst ? Hoeveel kost het onderhoud ?

Antwoord

1. De algemeen technische voorschriften waaraan de verschillende types veiligheidsstootbanden moeten voldoen zijn beschreven in het type bestek 150 hoofdstuk H, de omzendbrief nummer A/271-86/00450 van 15 januari 1982 en de omzendbrief nummer 271-88/02500 van 25 april 1988 van het ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Wegen.
2. Het gebruik van lage veiligheidsstootbanden in beton is sinds 1972 niet meer toegelaten op autosnelwegen. De plaatsingsvoorschriften van veiligheidsstootbanden zijn opgenomen in de hierboven vermelde ministeriele omzendbrief nummer 271-88/02500 van 25 april 1988. Principieel betekent dit dat veiligheidsstootbanden systematisch worden geplaatst ter hoogte van potentieel gevaarlijke hindernissen.
3. Vlaanderen beschikt over 3305,2 kilometers stootbanden :

— metalen	2.341,6 km
— New Jersey	361,3 km
— betonnen andere dan New-Jersey	602,3 km
4. Er bestaat geen concrete planning wat het aanbrennen van veiligheidsstootbanden betreft. De plaatsing gebeurt volgens noodzaak en beschikbaar krediet.
5. De gemiddelde normale levensduur van een metalen vangrail is moeilijk te bepalen, gezien het frequent aanrijden en vervangen ervan. Het onderhoud bestaat hoofdzakelijk uit het herstellen van de

schade tengevolge van de aanrijdingen. Zonder aanrijdingen mag de levensduur op 20 jaar gesteld worden.

De gemiddelde levensduur (onafgezien van aanrijdingen) van New-Jersey beveiligingsconstructies kan geraamd worden op meer dan 40 jaar. In het buitenland geplaatste New-Jersey in 1960 geven nog steeds voldoening.

6. De gemiddelde kostprijs per kilometer stootband geleverd en geplaatst bedraagt voor :
 - type New-Jersey :
 - twee zijden werkzaam : 1.500.000 frank
 - één zijde werkzaam : 1.000.000 frank
 - metalen :
 - tweezijdig uitgebouwd : 1.600.000 frank
 - éénzijdig uitgebouwd : 1.000.000 frank

De normale onderhoudskosten van deze stootbanden zijn praktisch nihil.

**Vraag nr. 303 (BZ 1992)
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Arrondissement Oostende — Infrastructuur- en verkeerswerken

Het zal de minister bekend zijn dat het arrondissement Oostende het zowel op sociaal, industrieel als infrastructuureel vlak aanzienlijk minder goed stelt dan het gemiddelde andere Vlaamse en Waalse arrondissement.

In België trad een belangrijke economische recessie in vanaf 1974, durend tot 1983, toen de laagste tewerkstelling na 1974 werd genoteerd. Verontrustend was vooral de terugval in het arrondissement Oostende : in de periode 1974-1983 was die terugval dubbel zo groot als in West-Vlaanderen en Vlaanderen.

Na 1983 steeg het totaal aantal werknemers in alle Vlaamse provincies, in Wallonië pas vanaf 1986. In het arrondissement Oostende bleef de herneming na 1983 evenwel zeer bescheiden. Voor de hele periode 1974-1991 haalt het arrondissement Oostende amper een aangroei van 600 personen of 2 percent tegenover gemiddeld 12 percent in Vlaanderen en 13 percent in West-Vlaanderen. In de overige Westvlaamse arrondissementen was die aangroei minstens 9 percent (arrondissement Kortrijk), gaande tot zelfs 30 percent (arrondissement Diksmuide, Tielt en Veurne).

Het arrondissement Oostende heeft dus zeer duidelijk nood aan ondersteunende maatregelen op diverse vlakken. Boven Oostende hangt bovendien het spook van de Kanaaltunnel dat momenteel veeleer negatieve dan positieve invloed op het bedrijfsleven schijnt uit te oefenen.

Impulsen zijn niet alleen noodzakelijk voor het bedrijfsleven, maar ook voor de ontwikkeling van de infrastructuur, meer bepaald de zeehaven, de luchthaven en de wegen. Heel concrete voorbeelden zijn onder meer de verbinding Kennedy-verkeersplein-De Bolle, de renovatie van de haven en de toeristische ontwikkeling.

1. Kan de minister mij meedelen welke belangrijke infrastructuurwerken op het getouw staan voor de verdere ontwikkeling van het arrondissement Oostende ? Ik denk in het bijzonder aan de zee- en de luchthaven.
2. Wat is de stand van zaken van de verbinding Kennedy-verkeersplein-De Bolle, uiteindelijk toch één van de meest noodzakelijke verkeersinvesteringen waar Oostende al jarenlang op wacht ?

Antwoord

1. Voor het ogenblik zijn belangrijke infrastructuurwerken in uitvoering op de luchthaven van Oostende : verlenging van de bruikbare lengte van de startbaan, aanleg van een parking. Voor 1993 is de aanleg van een rolbaan naar de industriezone gepland (raming \pm 80 miljoen frank).
2. De aanlegkosten van de eerste fase van de verbinding Kennedy-De Bolle, met inbegrip van de bouw van de verkeerstunnels onder de spoorweg en de beweegbare brug tussen de dokken, wordt geraamd op 740 miljoen frank.

De tweede fase die verwezenlijkt zou moeten worden na het dempen van de dokken en de bouw van de nieuwe zeesluis, zoals bepaald in het renovatieplan van de haven van Oostende, wordt geraamd op 400 miljoen frank.

Indien de middelen die via het Infrastructuurfonds ter beschikking gesteld worden vanaf 1994, niet stijgen ten opzichte van de bedragen ingeschreven voor 1993, dan kan ten vroegste in 1996 gestart worden met de aanleg van de noodzakelijke nieuwe verbindingsweg.

Vraag nr. 310 (BZ 1992)

van 29 september 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

E 40 in Affligem — Geluidsoverlast

De buurtbewoners van de Bellekouterwijk in Affligem dringen reeds verschillende jaren aan op het plaatsen van een geluidsscherm om het lawaai, veroorzaakt door het verkeer van de nabijgelegen E 40, te milderen.

Een aantal jaren geleden antwoordde het departement van Openbare Werken dat er eerst geluidsmetingen dienden te gebeuren vooraleer maatregelen konden worden overwogen.

Deze geluidsmetingen werden verricht en men kwam tot de vaststelling dat het plaatsen van een geluidsscherm aan de Bellekouterwijk gunstig kon worden geadviseerd.

Kan de minister mij het volgende meedelen ?

1. Is hij op de hoogte van de resultaten van de geluidsmetingen ?
2. Wanneer zal er een geluidsscherm tussen de E 40 en de Bellekouterwijk worden geplaatst ?

3. Wat zal de kostprijs zijn van de plaatsing van een geluidsscherm ?

Antwoord

1. De geluidsmetingen dateren van 11 september 1990. De metingen bereikten op sommige plaatsen Leq-waarden van 72 (dB)A.
2. Gezien de huidige budgettaire beperkingen werd de plaatsing van een geluidsscherm nog niet geprogrammeerd.
3. De kostprijs van het geluidsscherm kan geraamd worden op circa 14 miljoen.

Vraag nr. 318 (BZ 1992)

van 2 oktober 1992

van de heer G. ANNEMANS

Afrit Brasschaat en Bredabaan — Fileprobleem

Ik stelde destijds aan de vorige minister van Openbare Werken, de heer J. Sauwens, een schriftelijke vraag over de verkeerssituatie aan de afrit Brasschaat (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 15 van 10 juni 1991, blz. 758).

Mijn suggestie om door middel van een verlenging van de middenstrook van de afrit één inrijstrook te creëren op de Bredabaan, werd door de minister achteloos weggewuifd ten voordele van een advies dat hij zou inwinnen bij verkeersdeskundigen, advies dat heeft geresulteerd in het plaatsen van verkeerslichten.

Terwijl de hele herprofilering van de afrit en van de Bredabaan destijds tot doel had files te vermijden op de Bredabaan, en uiteindelijk resulteerde in files op de afrit en op de autosnelweg, heeft de oplossing die de voorganger van de minister daar nu aan gegeven heeft, voor gevolg dat er nu files staan zowel op de Bredabaan als op de afrit.

Is de minister hiervan op de hoogte en heeft hij maatregelen genomen om te komen tot een inrijstrook op de Bredabaan ?

Antwoord

1. De beslissing die de Commissie Ongevallen in het Verkeer oorspronkelijk in 1986 nam om de gevaarlijke kruispunten Bredabaan — Kapelsesteenweg en Bredabaan — afrit E 19 te herprofilen, werd allereerst ingegeven door de bekommernis om het ongevalrisico te verminderen. Volgens de Antwerpse verkeerspolitie gebeurde dit ook na de heraanleg, maar het eveneens bestaande fileprobleem bleef.
2. De Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen adviseerde onlangs tot het plaatsen van verkeerslichten op de Bredabaan voor de afrit van de E 19 en een stopbord op de afrit zelf. Deze installatie gebeurde op 27 augustus 1992 met een evaluatieperiode van 3 maanden.

Alhoewel het evaluatierapport nog moet worden

afgewacht, kan reeds nu vastgesteld worden dat het fileprobleem geenszins is opgelost. De verkeerslichten zullen waarschijnlijk bijgestuurd moeten worden. Toch blijft het de vraag of het fileprobleem hiermee van de baan zal zijn, gezien de steeds groter wordende verkeersintensiteit.

3. Wat nu de suggestie van het lid betreft, om door middel van een verlenging van de middenstrook van de afrit een inrijstrook te creëren op de Bredabaan, kan worden gesteld dat deze wel degelijk werd overwogen, maar niet werd gekozen wegens het volgende dubbele probleem :

- een rechtstreekse inrijstrook zou een bijna continue verkeersstroom vanaf de afrit veroorzaken, waardoor de veiligheid van de fietsers zeer ernstig in het gedrang zou komen ;
- bovendien zouden er bij verandering van rijstrook gevaarlijke manoeuvres ontstaan, zeker bij verkeer richting Kapellen.

Vraag nr. 321 (BZ 1992)
van 8 oktober 1992
van de heer D. RAMOUDT

Doortrekking E 40 door de Moeren — Maatregelen ter bescherming van het landschap

De Moeren behoren ontegensprekelijk tot de weinige echte cultuurlandschappen die niet alleen ons land, maar ook Europa rijk is. Velen menen dat de doortrekking van de E 40 door de Moeren een grondige en definitieve verstoring van dit landschap met zich zal meebrengen. Er werden beloften gedaan om de hinder tot een minimum te herleiden, doch die doen een beetje denken aan de welbekende belofte aan een maagd haar zo weinig mogelijk zwanger te maken.

Graag vernam ik van de minister op welke manier de bescherming van dergelijke landschappen ongedaan gemaakt kan worden.

Welke concrete maatregelen werden er genomen om de gezichts-, lawaai- en andere hinder te beperken ?

De horizonvervuiling kan alleen worden vermeden door de autosnelweg voldoende diep in de grond aan te leggen. Kan dit in de Moeren ?

De lawaaihinder kan alleen beperkt worden door speciale wegbekleding te gebruiken en zeer streng de opgelegde maximumsnelheden te doen respecteren. Zijn dergelijke maatregelen in het vooruitzicht gesteld ? Welke juist ?

Antwoord

Aangaande de aanleg van het vak Veurne-Franse grens van de E 40 (A 18) werd een MER opgemaakt dat op 6 augustus 1992 conform werd verklaard.

Volgende maatregelen ter bescherming van het landschap resulteren uit dit rapport. Daar de Moeren zelf zeer laag gelegen zijn (sommige gedeelten liggen onder zeespiegelniveau) vergt dit een zeer specifiek en inge-

wikkeld ontwateringsstelsel (ontwateringsgrachten, oppomping in een ringsloot). Om deze waterhuishouding niet te verstoren is het niet aangewezen om de E 40 in ingraving aan te leggen.

Om de horizonvervuiling tegen te gaan wordt de autosnelweg zo laag als technisch mogelijk boven het maaiveld aangelegd, dit is 1 à 1,5 m boven het maaiveld.

Om gezichts-, lawaai- en andere hinder te beperken wordt geroopt om langs de A 18 in de Moeren een verhoogde berm aan te leggen (hoogte 1,5 à 4 m) waarbij de kant van de Moeren zou worden beplant met boom- en struikgewas.

Daarenboven zal gebruik gemaakt worden van een speciale wegbekleding zoals drainerend asfalt of een andere wegbedekking met gelijkwaardig geluidsccomfort.

H. WICKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 76 (BZ 1992)
van 18 september 1992
van de heer A. DENYS

BRTN — Personeelsbestand

Graag verkreeg ik van de minister volgende gegevens in verband met het personeelsbestand van de BRTN op 1 september 1992 :

1. het aantal vast- of statutair benoemden, uitgesplitst volgens de verschillende niveaus en opgedeeld naar de verschillende mogelijkheden qua arbeidsduur (voltijds, halftijds, enzovoort) ;
2. het aantal contractuele personeelsleden, uitgesplitst volgens de aard van de overeenkomst die met de betrokkenen werd afgesloten, namelijk :
 - op basis van aanneming ;
 - op basis van een dienstenovereenkomst ;
 - op basis van een arbeidsovereenkomst met beperkte duur ;
3. het aantal personen dat voor de BRTN regelmatig prestaties levert zonder tot het personeelsbestand te behoren, maar dat diensten verleent uit hoofde van een facilitair bedrijf.

Antwoord

Hierna volgen de gegevens die de BRTN mij bezorgde over zijn personeelsbestand :

1. vastbenoemde personeelsleden : 2.265 ;
2. contractuele personeelsleden : 408 (dienstcontracten) ;
3. personen die diensten verlenen uit hoofde van een facilitair bedrijf : geen gegevens beschikbaar ;
4. overzichtsschema van het uitgesplitste personeelsbestand.

Vastbenoemden

	Voltijds	Deeltijds							Totaal
		90 %	85 %	80 %	75 %	70 %	60 %	50 %	
niveau 1	488	1	0	3	1	0	0	1	494
niveau 2	1.153	5	1	28	1	4	10	9	1.211
niveau 3	338	8	0	39	1	0	7	8	401
niveau 4	152	0	0	3	0	1	2	1	159
									2.265

Contractuelen

	Voltijds	Deeltijds							Totaal
		90 %	85 %	80 %	75 %	70 %	60 %	50 %	
niveau 1	211	0	0	0	0	0	0	0	211
niveau 2	149	0	0	4	0	0	0	1	154
niveau 3	15	0	0	0	0	0	0	3	18
niveau 4	25	0	0	0	0	0	0	0	25
									408

Gesco's

	Voltijds	Totaal
niveau 1	3	3
niveau 2	18	18
niveau 3	10	10
niveau 4	13	13
		44

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 36 (BZ 1992)
van 11 mei 1992**

van de heer H. VAN DIENDEREN

Voorstadsnet Antwerpen — Oprichting werkgroep

Vorig jaar hebben de nationale en Brusselse collega's voor Verkeer een speciale werkgroep opgericht om een voorstadsnet voor de hoofdstad te bestuderen.

Bestaat er een gelijksoortige werkgroep die de mogelijkheden van een voorstadsnet rond Antwerpen nagaat? Zo niet, is dat niet gewenst? Zijn daar contacten over met de steden en gemeenten in de regio?

Antwoord

Voor zover ons bekend is er op dit ogenblik geen

werkgroep die de mogelijkheden voor een voorstadsnet rond Antwerpen nagaat. Toch is dit ons inziens wenselijk, onder andere omdat met de ondertunneling voor de TGV erg veel nieuwe mogelijkheden voor een voorstadsnet en voor kwaliteitsverbeteringen in de bediening kunnen ontstaan. Het Star 21-plan van de NMBS geeft hiervoor de verbindingen met Essen (lijn 12), Mechelen (lijn 25), Lier-Aarschot (lijn 16), Herentals-Turnhout (lijn 15), Sint-Niklaas (lijn 59) en Boom (lijn 52) op.

Wel wordt er op dit ogenblik onderhandeld over het ontwikkelen van een lange-termijnverkeersplan voor de Antwerpse regio, ondersteund door twee multi-modale verkeersmodellen. Het eerste model richt zich specifiek op het personenvervoer, het andere, door de belangrijke vervoersgenererende functie van de haven, op het goederenvervoer. Met het personenvervoermiddel wordt het mogelijk na te gaan wat de potenties zijn van verschillende ontwikkelingsscenario's van het voorstedelijk verkeer te Antwerpen, waarin zowel de mogelijkheden van sneltrams als van voorstedelijk spoorverkeer onderzocht kunnen worden.

Op termijn wensen we voor de regio Antwerpen ook

een lichte administratieve constructie op te zetten die vergelijkbaar is met de Nederlandse vervoerregio's. Binnen een dergelijke constructie worden alle bij de uitvoering betrokken partners, ook de steden en gemeenten van de regio, op vrijwillige basis mee in het planningsproces betrokken. Dit voornemen is reeds aangegeven in mijn beleidsverklaring.

**Vraag nr. 73 (BZ 1992)
van 10 september 1992
van mevrouw M. AELVOET**

Vervoers- en infrastructuurbeleid — Bevoordelen van openbaar en gemeenschappelijk vervoer

Het Vlaamse regeerakkoord stelt dat het vervoers- en infrastructuurbeleid moet worden afgestemd op meer veiligheid en minder verkeersoverlast. Hierin past een milieuvriendelijk en energiezuinig vervoersysteem dat voordelen geeft aan het openbaar vervoer en aan bepaalde vormen van gemeenschappelijk vervoer.

Als doelstelling evalueren de ecologen dit positief. Als men echter nagaat in welke mate dit concreet wordt verwezenlijkt rijzen er vragen.

De aanpassingswerken tussen Leuven en Everberg hebben het Vlaamse Gewest 55 miljoen frank gekost, maar lossen niets op. Agalev had dit trouwens voorspeld. De file begint nu in Everberg. De nieuwe rijstrook heeft ook geen eigen verkeersfunctie gekregen.

In dit verband wil ik aan de minister de volgende vragen stellen.

1. Hoe verantwoordt de minister deze ingreep ten opzichte van het Vlaamse verkeersbeleid ?
2. Waarom wordt de nieuwe strook niet gebruikt als voorrangss trook voor bijvoorbeeld de snelbus Maaseik-Brussel, een lijndienst die automobilisten zou moeten aansporen over te stappen naar het openbaar vervoer ? Deze snelbus rijdt zich nu evengoed als een personenwagen vast in de file en kan geen ernstig alternatief vormen.
3. Welke initiatieven zal de minister nemen om deze strook uitsluitend voor te behouden voor (milieuvriendelijke) vormen van gemeenschappelijk vervoer, zoals voor autobussen, gemeenschappelijk vervoer van werknemers en dergelijke meer ?

Antwoord

1. De aanpassingswerken aan de autosnelweg tussen Leuven en Everberg kaderen in het verkeersbeleid, bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.
2. Om een maximale doorstroming te verkrijgen, wordt uiteraard gestreefd naar eigen busbanen. Dit vormt één van de belangrijkste factoren om de dagelijkse pendelaar de stap naar het openbaar vervoer te laten zetten.

Dit geldt tevens voor de snelbus Maaseik-Brussel.

Een rijstrook op de autosnelweg tussen Leuven en Everberg die wordt voorbehouden aan autobussen en eventueel ook car-poolers, zou een aanzienlijke tijdswinst kunnen opleveren voor de snelbus en bijgevolg een concurrentieel voordeel hebben ten opzichte van de alleenrijders. Het nadeel in de huidige situatie is dat de bus voorbij Everberg terug de normale rijweg moet vervoegen wat een deel van de eerste gewonnen tijdswinst zou teniet doen. Het doortrekken van een aparte rijstrook tot Brussel is de uiteindelijk na te streven oplossing. Bovendien moet de tijdswinst gerealiseerd worden tijdens de spitsuren.

Het voorbehouden van een rijstrook voor het gemeenschappelijk vervoer vergt echter ook een wettelijk kader. De nodige wijziging in de verkeersreglementering waarvoor reeds in 1991 initiatieven genomen werden, valt onder de bevoegdheid van de federale minister van Verkeerswezen, overheidsbedrijven en van de regio der gebouwen.

3. Onder de huidige omstandigheden is het voorbehouden van een strook tussen Leuven en Everberg een weinig efficiënte oplossing.

**Vraag nr. 74 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van mevrouw M. AELVOET**

Centrum van Tienen — Organiseren van stadsbusdienst

Onlangs formuleerde de Tiense Verkeerscommissie het verzoek tot het herinrichten van een stadsbusdienst in Tienen. Meer dan tien jaar heerste in Tienen de tendens om bussen uit het stadscentrum te weren. Dit heeft tot gevolg dat alleen de bussen richting Leuven en Geldenaken de Grote Markt aandoen. Andere lijnen die de Tiense regio bedienen zijn grotendeels verdwenen.

In het kader van de herwaardering van het openbaar vervoer en met het oog op het vrijwaren van de leefbaarheid van het stadscentrum is bovenvermelde vraag dan ook zeer welkom. Bovendien hebben de Tiense handelaars een zekere mentaliteitswijziging ondergaan. Zij merken terecht op dat de afwezigheid van een adequaat openbaar vervoer in de binnenstad het winkelend publiek naar de winkelcentra buiten de stad leidt.

Een studie van Opbouwwerk Interleuven toonde bovendien ondubbelzinnig aan dat in de Tiense regio een rechtstreeks verband blijkt te bestaan tussen de werkloosheid bij vrouwen en de afwezigheid van een openbaar vervoer die naam waardig.

Onlangs bereikten ons echter berichten dat De Lijn eerder weigerachtig staat tegenover bovenvermelde vraag. De maatschappij zou slechts bereid zijn een buslijn in te leggen indien de stad de tekorten bijpast. Gezien de precare financiële situatie van de stad Tienen wordt het stadsbestuur hier voor een dilemma geplaatst.

Acht de minister het niet aangewezen speciale aandacht van deze regio te schenken en een constructieve houding aan te nemen ten aanzien van de Tiense Verkeerscommissie, ondanks de vrij negatieve bedrijfsvooruitzichten ?

Antwoord

Het stadsbestuur van Tienen had in het voorjaar 1992 contacten met De Lijn Vlaams-Brabant, waarbij werd gevraagd een nieuwe stadslijn in te leggen die de Tiense klinieken zowel onderling als met het centrum en het station zou verbinden.

Uit ervaring met andere dergelijke projecten is geweten dat de voorgestelde stadsbus geen succes kan worden. Daarom kan slechts aan dergelijk project meegewerkt worden indien de financiële risico's bijvoorbeeld door de stad Tienen gedragen worden.

Het voorstel is echter slechts een lapmiddel voor de tekorten van het streekvervoer in Tienen. Het gebrek aan eenduidige reismogelijkheden, de slechte doorstroming en oninteressante halteplaatsen voor het streekvervoer kunnen niet opgelost worden door de voorgestelde stadsbus.

De busdiensten kunnen een belangrijke rol spelen in de Tiense verkeersleefbaarheid en in de aantrekkingskracht van Tienen op zijn omgeving. Daarvoor moet echter een coherent en doelgericht verkeersstructuurplan opgemaakt worden, waarin de rol van het busvervoer met alle consequenties wordt opgenomen. De Lijn verleent daaraan graag haar medewerking, zowel in de opbouw als in de latere uitvoering.

De Lijn Vlaams-Brabant heeft dit standpunt in haar brief van 14 augustus 1992 meegedeeld aan het Tiense stadsbestuur en heeft voorgesteld daarover besprekingen te voeren met het stadsbestuur en de verkeerscommissie.

**Vraag nr. 75 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van mevrouw M. AELVOET**

Leuvense jaarbeurs — Verzorgen van pendeldienst door particuliere busexploitant

Tijdens de voorbije jaren verzorgde de openbare vervoermaatschappij De Lijn een pendeldienst tussen de verschillende stadsdelen en de Leuvense jaarbeurs. Deze dienst werd door het organiserend Handelsverbond gratis aan de bezoekers van de beurs aangeboden. Dit is een unieke gelegenheid om een groot publiek te bereiken en het openbaar vervoer als aantrekkelijk alternatief naar voren te schuiven.

Dit jaar zag het Handelsverbond echter af van de medewerking van De Lijn, omdat de openbare vervoermaatschappij merkbaar duurder bleek dan particuliere busexploitanten. Ondanks de bijzonder scherpe concurrentie stond De Lijn echter wel toe dat de privé-exploitant gratis gebruik maakte van haar faciliteiten zoals bijvoorbeeld haltes en parkeerplaatsen. De afwezigheid van De Lijn tijdens deze manifestatie staat in schril contrast met andere lovenswaardige initiatieven in de Leuvense regio, zoals de feestbus tijdens de eindejaarsfeesten en tijdens Marktrock.

Door de bijzondere opdracht, vervat in het beheercontract, om in 1993 het reizigersaantal bij een zelfde aantal kilometers met twee procent te laten toenemen,

is een bijzondere marketingcampagne ongetwijfeld aangewezen. Het geschetste incident is in dit opzicht eerder negatieve publiciteit voor de openbare vervoermaatschappij te noemen.

Acht de minister het niet wenselijk de openbare vervoermaatschappij in staat te stellen om tijdens dergelijke manifestaties onder concurrentiële voorwaarden naar buiten te treden ?

Antwoord

Hoewel De Lijn de voorbije jaren de pendeldiensten verzekerde voor de Leuvense jaarbeurs, werd zij dit jaar niet gecontacteerd en werd zij dus niet in de mogelijkheid gesteld haar prijzen aan te bieden.

Vermits het hier een bijzondere vorm van geregeld vervoer betreft, kunnen de organisatoren zich wenden tot privé-vervoerders.

Aangezien de halteplaatsen tot de infrastructuur van de openbare weg behoren, kan niet worden belet dat derden de haltes gebruiken. Het verkeersreglement laat inderdaad laden en lossen van personen en goederen toe ter hoogte van de haltezones aangegeven door het haltebord. Er werden geen parkeerfaciliteiten toegestaan aan de particuliere pendelbusdienst.

Reeds in de loop van de Handelsbeurs werden er opnieuw contacten gelegd met de organisatoren, waardoor volgend jaar eerst met De Lijn zal worden onderhandeld over de pendeldiensten.

**Vraag nr. 77 (BZ 1992)
van 25 september 1992
van de heer W. VERREYCKEN**

Gebruik van private autobussen voor vervoer personeel — Belemmeringen

Volgens het VBO-tijdschrift zou het gebruik van autobussen van privé-bedrijven voor het vervoer van personeel belemmerd worden door een goedkeuringsvoorschrift. De maatschappijen voor openbaar vervoer zouden de mogelijkheid hebben een marge-tarief te verplichten op basis van een standaardkostprijsstelsel. De bedenking die daarbij wordt gemaakt is dat dit stelsel geen correcte weerspiegeling zou zijn van de werkelijke kostenstructuur.

Kan de minister mij het volgende meedelen ?

1. Moet de goedkeuring wel degelijk worden verleend aan privé-bedrijven ?
2. Zo ja, hoe komt het standaardkostprijsstelsel tot stand ?
3. Is een dergelijke prijsvereinkomst niet in strijd met de Europese wetgevingen ?
4. Overweegt de minister eventueel stappen om die belemmeringen weg te werken ?

Antwoord

1. Bezoldigd personenvervoer is onderworpen aan een machtiging (artikel 1 van de besluitwet van 30 december 1946).
2. Voor het vervoer van personeel door de werkgever, wordt als norm een standaardkostprijs gehanteerd, berekend op basis van de ontwikkeling van de verschillende kostenposten van het vervoer. Om de 6 maanden wordt die standaardkostprijs door de contactcommissie voor bijzonder geregeld vervoer geëvalueerd.
3. De EEG-verordening nummer 684/92 van de Raad van 16 maart 1992 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met **touringcars** en met autobussen is niet van toepassing voor het binnenlands bijzonder geregeld vervoer.

Voor het grensoverschrijdend bijzonder geregeld vervoer is de markt sedert 30 juni 1992 geliberaliseerd in de grensgebieden.

4. De contactcommissie onderzoekt thans de toepassing van het vorktarief in functie van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging die op 1 april 1993 in werking treedt.

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 31 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer J. CAUDRON**

VDA B-diensten — Onderscheid tussen contractuele personeelsleden

Waarom hebben de contractuele personeelsleden onderhoud en kantine (categorie D) van de VDAB-afdeling Beroepsopleiding, geen recht op omstandigheidsverlof (ziekte echtgenoot of kind) en de contractuele personeelsleden onderhoud en kantine van de VDAB-afdeling Subregionale Tewerkstellingsdienst wel ?

Voor het overige zijn beide partijen gelijk gesteld qua verdienste, jaarlijks verlof, vergoedingen in geval van ziekte enzovoort.

Antwoord

De contractuele personeelsleden onderhoud en kantine (categorie D) tewerkgesteld in de opleidingscentra vallen onder de toepassing van het reglement betreffende het contractueel personeel verbonden aan de beroepsopleiding voor volwassenen. Op die personeelsleden is de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten van toepassing.

Een bijkomend voordeel in de vorm van dagen **omstandigheidsverlof** zoals bepaald in het koninklijk besluit

van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheid, is niet opgenomen in dit reglement en wordt bijgevolg niet toegestaan aan de diverse categorieën van personeelsleden op wie dit reglement van toepassing is.

Voor de contractuele personeelsleden onderhoud en kantine tewerkgesteld in de subregionale **tewerkstellingsdiensten** (niet BO-diensten), geldt een andere regeling.

In de arbeidsovereenkomst van die personeelsleden, ook diegenen die reeds bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening in dienst waren, staat in artikel 4 vermeld dat de verordeningsbepalingen betreffende het jaarlijks vakantieverlof en het omstandigheidsverlof van het personeel van de VDAB, zijnde de statutaire personeelsleden, van toepassing zijn.

Deze discrepantie werd door de VDAB zelf reeds vastgesteld. Om dit te verhelpen werd een wijziging van het reglement van het contractueel personeel verbonden aan de beroepsopleiding voor volwassenen voorgesteld. De wijziging werd gekoppeld aan een algemene herziening van dit reglement, waarbij bepaald wordt dat het onderhouds- en kantinepersoneel niet meer onder toepassing van dit reglement beroepsopleiding zou vallen. Deze bijsturing kadert eveneens in een globaal project waarbij de VDAB voor de totaliteit van zijn organisatie een nieuw structuurvoorstel met bijhorende Executievebesluiten heeft uitgewerkt.

Vanaf de datum van de inwerkingtreding van het nieuwe reglement kan voor alle personeelsleden van onderhoud en kantine eenzelfde regeling van toepassing worden gemaakt.

W. DE MEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 44 (BZ 1992)
van 19 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT**

Brochure over begroting 1992 — Ontwerp, kosten, verspreiding

Eind juni verscheen in enkele dagbladen een advertentie voor een brochure over de begroting 1992 van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Wie heeft deze advertentie ontworpen ? Hoeveel heeft dit ontwerp gekost ?
2. In welke bladen is de advertentie verschenen ? Wat waren de kosten hiervoor ?
3. Hoeveel van deze brochures werden er gedrukt ? Wat was de totale kost van het drukwerk ?
4. Hoeveel aanvragen voor zo'n brochure heeft het kabinet van de minister tot op heden ontvangen ?

5. Indien de begroting een collectief produkt is van een hele regering, waarom werden dan alleen twee CVP-ministers in de advertentie vermeld ?
6. Hoeveel bedraagt de uiteindelijke kost per bestelde brochure, zijnde de som van de antwoorden op vragen 1, 2 en 3, gedeeld door het antwoord op 4 ?

Antwoord

Eind juni verscheen een artikel waarmee de Vlaamse regering de aandacht vestigde op de goedkeuring van de begroting 1992 door het Vlaamse parlement. Er werd benadrukt met welke ernst en nauwgezetheid deze begroting door de politici is opgemaakt en bestudeerd. Enkele eenvoudige voorbeelden gaven aan wat een begroting als beleidsinstrument omvat. Het artikel vestigde de aandacht van de burgers op het feit dat de Vlaamse overheid, net als de burgers, enkel voor toekomstgerichte investeringen leningen mag aangaan, voor zover de terugbetaling kan worden gegarandeerd. Voor wie meer informatie wou, werd in deze advertentie een bestelformuliertje opgenomen, waarmee het centenblaadje kon worden aangevraagd.

De advertentie **inzake de** goedkeuring van de Vlaamse begroting 1992 werd ontworpen door Quattro, cdp Europe NV, Lambermontlaan 38 in 1030 Brussel. De kosten voor het ontwerp van de krantenadvertentie en de brochure beliepen circa 83.000 frank, exclusief BTW. Met inbegrip van het zetwerk, de brochures en films bedroeg de totale kost 247.000 frank, exclusief BTW.

De advertentie is verschenen in volgende kranten :

— Het Belang van Limburg	p. 5
— De Standaardgroep	p. 5
— Gazet van Antwerpen	p. 5
— Financieel Economische Tijd	p. 5
— Het Laatste Nieuws	p. 4
— De Morgen	p. 4
— Het Volk	p. 2

De kostprijs hiervan bedroeg 2.152.466 frank. De advertentie dient echter te worden beschouwd als een eerste aanzet voor een vernieuwd beleid inzake **pers**-steun, waarbij de Vlaamse regering op een indirecte wijze steun wenst te verlenen.

In totaal werden 4.000 brochures gedrukt op de persen van de Vlaamse Gemeenschap (ministerie van Onderwijs), uitsluitend verspreid onder de geïnteresseerden die nadere toelichtingen wensten. De voorraad is volledig uitgeput, wat voldoende aantoont dat het initiatief zinvol was.

De boodschap in de advertentie werd ondertekend door de minister-president van de Vlaamse regering en door mezelf als Vlaamse minister van Financiën en Begroting. Vanuit mijn bevoegdheid had ik inderdaad in naam van de Vlaamse regering kunnen tekenen. Daarentegen valt de vernieuwde perssteun onder het beleid van minister-president L. Van den Brande, tevens bevoegd voor economie.

De kost per bestelde brochure bedraagt 70 frank.

Vraag nr. 54 (BZ 1992) van 28 september 1992 van de heer G. ANTHUENIS

Ziekenhuizen — Openbaarheid erkenningsverslagen

Reeds geruime tijd probeer ik in het bezit te komen van een erkenningsverslag van een ziekenhuis uit mijn regio dat inmiddels gesloten is. Mijn diverse verzoeken om een afschrift hiervan te verkrijgen zijn tot nog toe alle zonder gevolg gebleven.

Graag had ik van de minister het volgende vernomen.

1. Welke vertrouwelijke gegevens bevat een erkenningsverslag waardoor het niet ter inzage mag worden gegeven aan een lid van de Vlaamse Raad ?
2. Is het de gewoonte dat erkenningsverslagen niet worden vrijgegeven of is de reactie op mijn verzoek een alleenstaand feit ?
3. Vallen erkenningsverslagen onder de nieuwe regeling inzake de openbaarheid van bestuursdocumenten zoals door de Vlaamse Raad bij decreet is goedgekeurd ?
4. Op welke manier kan een democratisch verkozen lid van de Vlaamse Raad in dit geval controle uitoefenen op een instelling die ten dienste moet staan van de hele gemeenschap ?

Antwoord

1. Een erkenningsverslag van een ziekenhuis, opgesteld door de administratie Gezondheidszorg, bevat zowel objectieve, statistische gegevens als een kwalitatieve appreciatie van de werking. Het bevat weliswaar geen persoonlijke gegevens, maar eventuele kritiek op de werking van een dienst kan als kritiek op het diensthoofd geïnterpreteerd worden. Een dergelijk verslag wordt opgesteld in de wetenschap van het vertrouwelijke karakter ervan.

In toepassing van de erkenningsprocedure van de ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten worden de instellingen in kennis gesteld van de erkenningsverslagen. Zij beschikken aldus over de mogelijkheid om correcties aan te brengen en opmerkingen te formuleren. Vervolgens worden de erkenningsverslagen doorgegeven aan de leden van de subcommissie Erkenningen van de Vlaamse Adviescommissie voor Ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding. Deze leden zijn, gelet op het huishoudelijk reglement van de commissie, gebonden aan de geheimhouding van de hen toevertrouwde documenten.

2. Het is inderdaad de gewoonte dat dergelijke erkenningsverslagen niet worden vrijgegeven. De administratie Gezondheidszorg suggereert bij een dergelijk verzoek om contact op te nemen met de beheerders van de instelling.
3. Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve is nog niet in werking getreden. Momenteel worden

de uitvoeringsbesluiten opgesteld. Of de erkenningsverslagen van de ziekenhuizen onder de nieuwe regeling van de openbaarheid van bestuursdocumenten vallen, zal mede aan de hand van de bepalingen van deze uitvoeringsbesluiten moeten worden vastgesteld.

4. Een democratisch verkozen lid van de Vlaamse Raad oefent politieke controle uit op de leden van de uitvoerende macht, wat niet mag verward worden met individuele controle op individuele instellingen. Wanneer het een OCMW-instelling betreft kan de controle via de OCMW-raad of de toezicht houdende overheid worden uitgeoefend.

**Vraag nr. 56 (BZ 1992)
van 29 september 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

OCM W-ziekenhuizen en -rusthuizen — Weddebijslag voor buitengewone prestaties

Op 17 april 1989 wijzigde de toenmalige minister van Sociale Zaken de omzendbrief van 3 november 1972 in verband met de weddebijslag voor buitengewone prestaties. Daardoor wordt bovenop de weddebijslag van 10 percent in geval van buitengewone prestatie een vergoeding van 32,57 frank (aan 100 percent) voor nachtdienst toegekend.

De meeste OCMW-rusthuizen blijken die nachtvergoeding niet toe te kennen. Naar verluidt zou ze enkel van toepassing zijn in de OCMW-ziekenhuizen en niet in de rusthuizen.

1. Is dit correct ?
2. Zo neen, werden aan de OCMW's de nodige richtlijnen gegeven ?

Antwoord

De omzendbrief van de minister van Sociale Zaken van 17 april 1989 over de weddebijslag voor buitengewone dienstprestaties heeft in principe betrekking op het verzorgend en verplegend personeel van de openbare ziekenhuizen.

Het beginsel van de autonomie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn laat deze echter wel toe om een gelijksoortige regeling toe te passen op het verplegend en verzorgend personeel van hun rusthuizen. Daarbij dient uiteraard de procedure inzake wijziging van het geldelijk statuut van het personeel gevolgd.

Ik heb daaromtrent geen rondschrijven gericht aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

**Vraag nr. 57 (BZ 1992)
van 29 september 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Psychiatrische kliniek Sint-Alexius in Grimbergen — Menson waardige omstandigheden

De psychiatrische kliniek Sint-Alexius te Grimbergen

is aan vernieuwing toe. Meer dan de helft van de 180 patiënten verblijven er in mensonwaardige omstandigheden.

Ongeveer 7 jaar geleden werden in afwachting van de nieuwbouw dringende aanpassingswerken uitgevoerd, omdat de situatie voor tal van patiënten onhoudbaar was: ze sliepen, leefden en aten in dezelfde grote ruimte.

Er is een schrijnend tekort aan elementaire voorzieningen, zoals douches, wastafels en toiletten. Dergelijke toestanden ontmoedigen niet alleen de patiënten, maar ook de artsen en het verplegend personeel.

Het personeel leeft trouwens zelf in grote onzekerheid. Het ontvangt voortdurend tegenstrijdige berichten over het aantal bedden, het personeelsbestand en de functie van Sint-Alexius in de regio.

1. Is de minister op de hoogte van de mensonwaardige omstandigheden in de psychiatrische kliniek ?
2. Wanneer zullen de plannen voor de nieuwbouw worden goedgekeurd ?
3. Wat zal de kostprijs zijn van de nieuwbouw ?
4. Welke maatregelen zal de minister nemen om de onzekere situatie van het personeel weg te werken ? Wat is het standpunt van de minister ter zake ?

Antwoord

Op de vraag of ik op de hoogte ben van de mensonwaardige omstandigheden in de psychiatrische kliniek, kan ik het lid antwoorden dat de infrastructuur van het ziekenhuis slechts gedeeltelijk verouderd is.

2. Er werden tussen 28 maart 1979 en 9 april 1991 verschillende principiële akkoorden verleend voor subsidiëring van nieuwbouw voor de totaliteit van het ziekenhuis. In uitvoering hiervan werd een eerste fase gerealiseerd en in 1989 in gebruik genomen. Voor de tweede fase beschikt het ziekenhuis over een goedgekeurd ontwerp. De plannen voor de psychogeriatrische afdeling zijn in voorontwerpfase.
3. De raming van de kostprijs van de nieuwbouw voor de tweede fase (31 bedden A, 31 plaatsen T, daghospitalisatie, het medisch centrum en tweede deel van technische gebouwen) bedraagt ongeveer 300 miljoen frank.
4. De situatie van het personeel zal door mijn diensten onderzocht worden, onder meer met het oog op de verlenging van de erkenning van het ziekenhuis.

De financiering van het personeel is echter, net zoals eventuele problemen die hieruit zouden voortvloeien, een aangelegenheid die onder de bevoegdheid valt van mijn nationale collega, de minister van Sociale Zaken, de heer P. Moureaux.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74,5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 49 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geleidingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden ;
2. over de functies :
 - formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;
 - de bezetting :
 - aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)
 - de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
 - ministeries
 - andere openbare diensten (liefst afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten .
 - consultingbureaus
 - andere

4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
 - persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters
 - andere
 5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
 - leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
 6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 8. over de vergoeding :
 - basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
 9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulp- en ander personeel) :
 - a. basisopleiding
 - universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) welke discipline(s)
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?) ;
 - b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
 - occasionele vormingsinitiatieven : veel, weinig, geen
 - vormingsprogramma's : welke ?
- N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 260 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geleidingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden
2. over de functies :
 - formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;
 - de bezetting :
 - aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)
 - de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
 - ministeries
 - andere openbare diensten (liefst afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten
 - consultingbureaus
 - andere
4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
 - persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters
 - andere
5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
 - leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
8. over de vergoeding :
 - basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulp- en ander personeel) :
 - a. basisopleiding
 - universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) welke discipline(s)
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?) ;
 - b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
 - occasionele vormingsinitiatieven : veel, weinig, geen
 - vormingsprogramma's : welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Vraag nr. 264 (BZ 1992)
van 13 oktober 1992
van de heer R. SWINNEN

NV Coil Anodizing in Landen — Waterverbruik en vervuiling door bijkomende produktielijn

1. De NV Coil Anodizing (en andere NV's van dezelfde groep), gevestigd op het industrieterrein Roosveld in Landen, hebben voor hun productieproces zeer grote hoeveelheden water nodig. Dit water wordt deels uit de openbare waterleiding en deels uit eigen winning van grondwater betrokken.

In de loop van vorig jaar heeft de watervoorzieningsmaatschappij dieper gelegen grondwaterlagen moeten aanboren. Voorheen hebben de Pepijnbronnen steeds voor de nodige bevoorrading kunnen zorgen. Dit wijst erop dat het peil van het grondwater gezakt is.

De NV Coil Anodizing heeft nu een aanvraag ingediend om een bijkomende produktielijn te starten. Die aanvraag behelst eveneens de vraag om bijkomend verbruik van een aanzienlijke hoeveelheid water, ten dele uit het openbare waterleidingnet en ten dele uit eigen grondwaterwinning. Na de opstarting zal het verbruik 600.000 l uit de waterleiding en 2.880.000 l per dag uit grondwaterwinning bedragen (vermeerderd met 73.000 l regenwater als dat voorradig is).

De regio rond Landen telt veel landbouwbedrijven die voor hun leefbaarheid eveneens grote hoeveelheden zuiver water nodig hebben.

a. Kan de minister mij mededelen of de bestaande waterreserves, waarvan Landen en omgeving afhangt, voldoende zijn om het toenemende waterverbruik te torsen en of de waterbevoorrading van de lokale bevolking en van de landbouwbedrijven niet in het gedrang zal komen? Het feit dat de waterwinningsmaatschappij nu reeds dieper gelegen wateraders moet aanboren lijkt daar alleszins op te wijzen.

Worden er maatregelen overwogen om de watervoorziening van de bevolking veilig te stellen?

b. Enkele huizen in Landen vertonen recentelijk verzakkingen. Kan het oppompen van grote hoeveelheden water hiermee in verband worden gebracht? Zal de aanzienlijke toename van de waterafname dit probleem niet verscherpen?

2. De NV Coil Anodizing heeft in haar aanvraag tot installatie en ingebruikname van een bijkomende produktielijn een reeks produkten opgesomd die samen met het verbruikte water in de beek geloosd zullen worden.

Deze produkten zijn :

cadmium	trichlorofluormethaan
kwik	methyleenchloride
zilver	trichloortrifluorethaan
arsen	1.1 .dichloorethaan
koper	chloroform
lood	dichloroethaan
nikkel	1.1.1. trichloroethaan
zink	tetrachloromethaan
tin	2. bromobutaan
boor	10.bromodichloromethaan
bromoform	trichloroethaan

Volgens de norm van de Europese Gemeenschap nummer 76-464-EEG zijn ze gecatalogeerd als giftig of gevaarlijk.

Die giftige produkten zullen dus in toenemende mate in de natuur terecht komen.

Kan de minister mij mededelen :

a. of de lozing van die produkten in de beek via insijpeling langs de beekbedding een schadelijk effect zal hebben op het grondwater dat de drinkwaterreserve van de streek uitmaakt ;

b. of die giftige stoffen geen nadelig effect zullen

hebben op de werking van het geplande waterzuiveringsstation in Rumsdorp (deelgemeente van Landen) ?

**Vraag nr. 268
van 16 oktober 1992
van de heer J. GEYSELS**

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer T. Kelchermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, mevrouw L. Dettiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. De-meester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

T. KELCHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 319 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geledingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden

2. over de functies :

— formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;

— de bezetting :

— aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)

- de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
- ministeries
 - andere openbare diensten (liefst afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten
 - consultingbureaus
 - andere
4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
- persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters
 - andere
5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
- leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
8. over de vergoeding :
- basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulp- en ander personeel) :
- a. basisopleiding

- universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) welke discipline(s)
- hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
- andere (welke ?) ;

b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :

- occasionele vormingsinitiatieven : veel, weinig, geen
- vormingsprogramma's : welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Vraag nr. 320 (BZ 1992)

van 7 oktober 1992

van de heer L. VAN NIEUWENHU YSEN

Scheldedijken in St. -Amands en Bornem — Maaibeheer

De vorige jaren werden de Scheldedijken in Sint-Amands en Bornem begraasd door enkele kudde schapen. Voor zover mij bekend was dit de afgelopen zomer niet het geval en werd het gras op de Scheldedijken machinaal gemaaid. Graag vernam ik de reden van die verandering.

Vraag nr. 322 (BZ 1992)

van 9 oktober 1992

van de heer L. STANDAERT

Duwvaartkanaal — Problemen

Burgers die een lapje grond bezitten op het geplande tracé van het duwvaartkanaal en die hun grond willen verkopen, worden voortdurend geconfronteerd met problemen van diverse aard en zien hun plannen meestal gedwarsboemd. Bij een eventuele verkoop wordt in sommige gemeenten de opmerking gemaakt dat de grond sowieso onteigend zal worden en meteen haken alle potentiële kopers af.

Kan de minister begrip opbrengen voor die problemen en zou het niet wenselijk zijn, mede in het licht van de financiële moeilijkheden van zijn departement, de plannen voor een duwvaartkanaal definitief op te bergen ?

Vraag nr. 323 (BZ 1992)

van 14 oktober 1992

van de heer J. EEMAN

Dender — Herbouwen van bruggen over stuw en sas in Denderleeuw (Huissegem)

Op 24 februari 1992 meldde de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen aan het gemeentebestuur van Denderleeuw dat bovenvermelde herbouw opgenomen werd in het fysisch programma van de begroting 1992 (sectie 81 — art. 73.03). Een kleine bijkomende onteigening ten behoeve van de Leidingenstraat moest door de gemeente gerealiseerd worden tegen september jongstleden.

Op 2 oktober deelt dezelfde administratie mee dat die herbouw noch in 1992, noch in 1993 in aanmerking kan komen wegens gebrek aan middelen. Er lijkt mij weinig logica te vinden in die mededelingen.

1. Onder wiens ministeriële bevoegdheid werd de brief van 24 februari 1992 opgemaakt ?
2. a. Kan ik een overzicht krijgen van de in het fysisch programma 1992 opgenomen waterinfrastructuurwerken ;
- b. idem voor de ontwerpbegroting 1993 ?

Vraag nr. 324 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer J. DE MEYER

Ge west wegen — Vanrails

Goed geplaatste en niet versleten vanrails kunnen mensenlevens redden bij ernstige ongevallen op de wegen.

Kan de minister mij mededelen op welke gewestwegen vanrails bijgeplaatst zullen worden, over welke lengte en op welke plaatsen ? Wanneer worden die werken uitgevoerd ? Op hoeveel wordt de kostprijs geraamd ?

Kan de minister mij eveneens mededelen op welke gewestwegen de vanrails vernieuwd en hersteld zullen worden, over welke lengte en op welke plaatsen ? Wanneer worden de werken gepland ? Op hoeveel wordt de kostprijs geraamd ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 87 (BZ 1992)
van 7 oktober 1992
van de heer W. DEMUYT

Regionale televisie — Zendstations

De zendgebieden van de regionale televisieverenigingen werden vastgesteld op basis van een indeling in administratieve arrondissementen. Deze afbakening verschilt sterk van de bedelingsgrenzen van de antenestations van de kabelmaatschappijen.

1. Indien een antenestation verschillende administratieve arrondissementen moet bedienen met programma's van verschillende regionale zenders, kan de minister ermee instemmen dat er een time sharing opgelegd wordt zodat slechts één kanaal ter beschikking gesteld moet worden ? Iedere regionale zender mag immers slechts een beperkt aantal uren per dag uitzenden en ook het aantal beschikbare kanalen is beperkt.
2. ZOU het niet mogelijk zijn om het recht van verdeling via de antenestations van de aangrenzende kabelmaatschappijen te beperken, in die zin dat er slechts verdeling verplicht zou zijn indien de bereik-

te doelgroep een zinvol aantal abonnees vormt, bijvoorbeeld in absolute cijfers of uitgedrukt in een percentage van de bediende abonnees van het antenestation in kwestie ?

3. De regionale televisieverenigingen mogen gebruik maken van het antenestation gelegen in een aanpalend zendgebied. De kabelnetten van de kabelmaatschappijen mogen echter wettelijk niet met elkaar verbonden zijn, terwijl voor de verdelers toch de verplichting geldt om de regionale televisieprogramma's gelijktijdig uit te zenden. Wordt de regionale televisie hierdoor niet verplicht voor de signaallevering een beroep te doen op het dure transportnet van Belgacom ? Kan aan de kabelmaatschappijen worden toegestaan om hun netten onderling te verbinden en een eigen verbindingnet uit te bouwen ?

Vraag nr. 88 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-journalisten — Presentatie bij de concurrentie

Een bekend BRTN-TV-journalist zou nu ook aan presentatie doen bij het concurrerende Filmnet.

Is de minister van mening dat dit in overeenstemming is met wat van een BRTN-journalist verwacht mag worden, wanneer zijn persoon als het ware voor de omroep zelf representatief is ? (In de uitzending voor derden mag men bijvoorbeeld nooit het gelaat van een BRTN-journalist tonen en zelfs zijn stem niet laten horen).

Graag vernam ik welke maatregelen in dit verband getroffen werden.

Vraag nr. 89 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radioprogramma — Vraaggesprekken met politieke vertegenwoordigers

Uit een eigen studie van de berichtgeving in het BRTN-radioprogramma Actueel blijkt dat in de periode van 24 november 1991 tot en met 11 september 1992 in dit programma 21 keer een vraaggesprek plaatsvond met een vertegenwoordiger van Agalev, 28 keer met een van de VU en slechts 4 keer met een van het Vlaams Blok.

Hoe verklaart de minister deze flagrante bevoordeling van Agalev en VU ten opzichte van het Vlaams Blok ?

Welke maatregelen neemt hij om die toestand recht te zetten ?

Vraag nr. 90 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Aandacht voor boek over Vlaams Blok

Op 7 oktober stelde Hugo Gysels zijn nieuw boek Het

Vlaams Blok voor. De aandacht die de kranten aan dit anti-Vlaams Blok pamflet van verdacht allooï schonken, was vrij beperkt.

Heel anders was het respons dat de auteur van de openbare omroep kreeg. Op woensdag 7 oktober 1992 werd hij gedurende een tiental minuten in de uitzending Voor de dag van Radio 1 geïnterviewd. Op dezelfde dag 's avonds kwam hij zowel in de TV-nieuwsuitzending van 19.30 uur als in die van 22.30 uur. In die laatste trouwens gedurende 4,30 minuten, wat voor een TV-nieuwsuitzending zeer lang is. Op 8 oktober 1992 (de volgende dag dus) kwam de heer Gysels, omtrent dit boek, weer plus minus 15 minuten aan het woord op Radio Donna en gedurende ten minste twee dagen werd het werk met verwijzing naar prijs en uitgeverij op Teletekst vermeld.

Is de minister van een en ander op de hoogte ?

Is de minister niet van mening dat de BRTN, door de sterk overdreven belangstelling die ze aan dit partijpolitiek initiatief gegeven heeft, de neutraliteitsprincipes die ze moet toepassen, sterk overtreden heeft ?

Op antenne en scherm mocht de heer Gysels de meest absurde aanvallen ten opzichte van het Vlaams Blok uitvoeren zonder dat de betrokken redactie aan die partij de kans gaf hem op een of andere wijze van antwoord te dienen. De heer Gysels beweerde zo onder meer dat op het gezinscongres van het Vlaams Blok, waar opgekomen werd voor gelijke rechten van de thuisblijvende vrouw, die laatste een zogend huisdier genoemd werd.

Is de minister niet van mening dat de BRTN ook tekort geschoten is in het kritisch zijn dat van haar journalisten, krachtens hun intern reglement, verwacht mocht worden ?

Kan de minister me mededelen aan welke voorwaarden een boek moet voldoen om gedurende een bepaalde periode, met verwijzing naar uitgeverij en dies meer, in Teletekst vermeld te worden ?

Vraag nr. 91 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV — Oppositiepartijen in De zevende dag

In het gedeelte confrontatie van het wekelijks terugkerende programma De zevende dag van TV 1 van de BRTN was op zondag 11 oktober 1992 de parlementaire oppositie aangekondigd. Merkwaardig genoeg werd het Vlaams Blok (de tweede sterkste oppositiepartij van Vlaanderen) hier niet voor uitgenodigd, de VU-VVD en Agalev wel. Beide hebben nochtans minder leden in de Vlaamse Raad dan het Vlaams Blok.

Kan de minister mij mededelen welke reden de BRTN opgeeft voor deze duidelijke bevoordeling van bepaalde partijen ten opzichte van andere ?

Kan de minister mij mededelen welke criteria de BRTN voor de uitnodiging tot deelname aan gelijksoortige debatten hanteert ?

Vraag nr. 92 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radio — Aandacht voor racisme in Voor de dag

In de uitzending Voor de dag van zondagmorgen 4 oktober jongstleden bracht Radio 1 van de BRTN een stuk met een interview omtrent De lange mars. Dit zou een zogenaamde anti-racistische mars door Europa zijn, die in Straatsbrug had moeten eindigen. Omdat ze op Frans grondgebied verboden was, werd ze naar Brussel omgeleid.

In geen enkele krant van maandag 5 oktober vond ik enige verwijzing naar deze demonstratie, die door de BRTN nochtans belangrijk genoeg gevonden werd om er een item in Voor de dag van te maken.

Is de minister niet van mening dat deze toch duidelijk eenzijdige voorkeur in de nieuwsgeving, niet in overeenstemming is met het statuut van neutraliteit waaraan de openbare omroep zich dient te houden ? Vooral wanneer hij weet dat in de zelfde uitzending van Voor de dag er ook nog een stuk was omtrent racisme op school.

Vindt de minister ook niet dat uit één en ander blijkt dat de BRTN een duidelijke voorkeursbehandeling aan bepaalde onderwerpen geeft ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 144 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT

Toekennen attributies — Misbruiken

Het recht tot toekennen van de attributies aan leerkrachten berust enkel en alleen bij de directies. Dat directies in deze almachtig zijn leidt soms tot misbruiken waarvan bepaalde leerkrachten profiteren en anderen uiteraard het slachtoffer zijn, gedeeltelijk boventalig worden en in aanmerking komen voor reffectatie.

Aangezien de minister zich telkens verschuilt achter het argument "er zijn geen klachten, dus is er niets aan de hand", begin ik vanaf nu een spelletje namen noemen.

Zo circuleert in onderwijskringen het welbekende geval van de heer D., leraar aan de MS te L. Als rechterhand van de directie ook verantwoordelijk voor het opstellen van lessenroosters en dergelijke slaagt hij er telkenjare in om de in zijn attributies toegewezen klassen dermate op te splitsen dat : 1. hij een volledige opdracht heeft, 2. andere leerkrachten met enorm grote klassen zitten, 3. leerkrachten die met een normale en redelijke verdeling van de attributies niet boventalig zouden worden, nu wel gedeeltelijk boventalig worden. Zo worden klassen samengevoegd voor alle vakken waar het kan en mag, maar niet voor zijn eigen

vak, hoewel het daar ook zou kunnen en mogen. Vier leerkrachten bezorgden me dezelfde klacht, onafhankelijk van elkaar, zodat ik, in tegenstelling tot gewoonlijk, zelf de moeite niet deed om de waarheid van de feiten na te trekken.

Heeft de minister weet van dergelijke misbruiken? Kan men een bezwaarschrift indienen tegen deze toestanden? Vermits de betrokken leerkrachten geen klacht durven indienen, mag een buitenstaander dat dan niet in hun plaats doen? Waar kan men terecht om klachten te formuleren?

Vraag nr. 148 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT

Lichamelijke opvoeding — Mannelijke en vrouwelijke leerkrachten

Heel wat vrouwelijke scholieren moeten niets hebben van mannelijke leerkrachten lichamelijke opvoeding (LO). Als redenen hiervoor wordt aangehaald dat de mannelijke leerkracht zou "kijken", "gluren", en zelfs te veel toezicht houden in de kleedkamers. Vrouwelijke leraars LO houden rekening met ongesteldheden en stellen de meisjes periodiek vrij van LO-les. Mannelijke leerkrachten doen dit niet. Gevolg van dit alles is dat nogal wat meisjes afhaken en gebruik maken van medische attesten om de lessen LO niet te volgen. In het licht van recente studies over de slechte fysieke conditie van onze jeugd kan hier eventueel een der oorzaken van die toestand gevonden worden.

1. Zijn er onderrichtingen, richtlijnen over het geslacht van de LO-leerkrachten? Geeft de inspectie LO schriftelijke raadgevingen mee aan mannelijke leraars die aan meisjes moeten lesgeven? Zo ja, welke?
2. Moet het inrichtingshoofd de voorkeur geven aan een vrouwelijke leerkracht voor het onderwijs aan meisjes?
3. Is na 11 jaar besparingen het aantal vrouwelijke LO-leerkrachten verhoogd? Bestaan er cijfers hieromtrent?
4. Waar kunnen meisjes met hun eventuele klachten terecht?
5. Vooral in het gemeenschapsonderwijs doen zich enorme moeilijkheden voor bij de organisatie van het LO-onderricht. Bijvoorbeeld: in een stad is er zowel een KA als een KTA. Na al de besparingen blijft in beide instellingen nog één leerkracht LO over. In beide gevallen gaat het om een mannelijke leerkracht. Die kan evenwel niet gelijktijdig aan de jongens en de meisjes lesgeven. Idem in de andere school. Hoe moeten inrichtingshoofden dergelijke problemen oplossen?
6. Hoe kan een mannelijke leerkracht LO degelijk toezicht houden in een kleedkamer voor meisjes?

Vraag nr. 154 (BZ 1992)
van 13 oktober 1992
van de heer E. DE GROOT

BAO-formulieren — Confessioneel of niet-confessioneel karakter van lagere scholen

De directies van de lagere scholen van alle netten moeten op het BAO-formulier, dat uitgaat van de administratie van de minister onder de hoofding "1. Algemene gegevens over de school: — 1.3. Karakter" aanduiden of hun school een niet-confessioneel of een confessioneel karakter heeft.

Voor de vrije scholen zal het invullen van deze rubriek geen probleem vormen. Voor de officiële scholen ligt de zaak anders. De Grondwet bepaalt in artikel 17: „De Gemeenschap richt neutraal onderwijs in.” De schoolpactwetgeving voorziet in geen klassering van het officieel onderwijs in confessionele, niet-confessionele of niet te categoriseren scholen.

De directies van de officiële scholen worden door dit formulier voor een onmogelijke keuze geplaagd.

1. Welk karakter moeten de gemeenschapsscholen, provinciale scholen en gemeentescholen opgeven, als zij enkel kunnen kiezen tussen een confessioneel of een niet-confessioneel karakter?
2. Is de minister bereid om dit deel van het document te wijzigen, conform de wettelijke bepalingen?

Vraag nr. 155 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer E. BALDEWIJNS

Tweede taal in de tweede graad van het basisonderwijs — Bekwaamheidsbewijs leerkrachten

De taalwetgeving van 1963 wijst de gemeenten aan waar in het basisonderwijs het aanleren van de tweede taal in de tweede graad verplicht wordt.

Welke leerkrachten mogen dit vak onderwijzen? Wordt de opleiding waarin de provincie Brabant in de jaren '60 voorzag en die een getuigschrift van degelijke taalkennis opleverde, niet in aanmerking genomen?

Kende de provincie hiervoor geen weddetoeslagen toe?

Werden deze cursussen die vervolmakingscursussen waren voor gediplomeerde onderwijzers, inmiddels afgeschaft? Sinds wanneer?

Waarom maakt het OESO-rapport over Het educatief bestel in België hiervan geen melding in het beschrijvende gedeelte over "het formule onderwijsstel" waarin deze problematiek wordt behandeld?

Vraag nr. 156 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer E. BALDEWIJNS

Buitengewoon onderwijs — Autistische kinderen

Door de eigenheid van het individu en de grote ver-

schillen tussen de autistische kinderen onderling is het allicht moeilijk een algemene vorm van onderwijs voor die kinderen uit te tekenen. Toch heeft de gemeenschap ook haar plichten ten opzichte van die kinderen en hun ouders.

Daarom zou ik van de minister willen vernemen in welke onderwijsvormen van het buitengewoon onderwijs die kinderen terecht kunnen.

Hoeveel autistische kinderen volgen nu buitengewoon basis- en secundair onderwijs ?

Hoe vullen de ouders de leerplicht in voor de kinderen die niet naar school gaan ?

**Vraag nr. 158 (BZ 1992)
van 15 oktober 1992
van de heer J. DEMEULENAERE**

Gedeeltelijk boventalligen in het gemeenschapsonderwijs — Bekwaamheidsbewijzen en dienstanciënniteit

Met ingang van 1 september 1989 werd de nieuwe structuur voor het secundair onderwijs geleidelijk ingevoerd. Tegelijkertijd werd de reglementering inzake ambten, vakken, bekwaamheidsbewijzen en bezoldiging aangepast.

De nieuwe structuur van het secundair onderwijs wordt per jaar ingevoerd, maar de gewijzigde reglementering inzake ambten, vakken en bekwaamheidsbewijzen geldt vanaf 1 september 1989.

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1989 is met ingang van 1 september 1989 een ambt niet langer gebonden aan een bepaald niveau. Personeelsleden vastbenoemd voor 1 september 1989 zijn benoemd als leraar en niet meer als leraar lager secundair onderwijs (LSO) of hoger secundair onderwijs (HSO).

Volgens hetzelfde besluit is de tweede graad de ontmoetingsplaats van de geaggregeerde LSO en de geaggregeerde HSO. Het staat de organiserende overheid vrij één van beide aan te werven.

In de derde graad van het beroepssecundair onderwijs beschikken zowel geaggregeerden HSO als LSO over het vereiste bekwaamheidsbewijs.

1. Gebeurt de 'urenverdeling in die derde graad beroepssecundair onderwijs volgens dienstanciënniteit ?
2. Kan een gedeeltelijk boventallig geaggregeerde LSO aanspraak maken op lesuren in de derde graad van het beroepssecundair onderwijs en in het tweede jaar van de tweede graad secundair onderwijs ten nadele van een gedeeltelijk boventallig geaggregeerde HSO met minder dienstanciënniteit in hetzelfde ambt, beiden vastbenoemd aan dezelfde school ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 78 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geledingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden ;
2. over de functies :
 - formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;
 - de bezetting :
 - aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)
 - de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
 - ministeries
 - andere openbare diensten (liefst afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten
 - consultingbureaus
 - andere
4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
 - persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters
 - andere
5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :

- leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel :
7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
8. over de vergoeding :
- basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulpen ander personeel) :
- a. basisopleiding
- universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) welke discipline(s)
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?) ;
- b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
- occasionele vormingsinitiatieven : veel, weinig, geen
 - vormingsprogramma's : welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Vraag nr. 79 (BZ 1992)
van 7 oktober 1992
van de heer W. PEETERS

Export naar ontwikkelingslanden — Farmaceutische producten

Volgens het tijdschrift van de Landsbond van de Beroeps- en Onafhankelijke Ziekenfondsen bracht een grondige enquête in 48 landen van Afrika, Azië, het Midden-Oosten en de Caraïben, vorig jaar aan het licht dat daar in totaal 48 geneesmiddelen werden verkocht die in één of meerdere landen van de Europese Gemeenschap verboden zijn, of uit de handel genomen. Het grootste deel van deze veel gebruikte geneesmiddelen wordt — volgens dezelfde bron — bovendien vervaardigd in EG-landen.

Gezien het belang van onze farmaceutische industrie en haar wereldwijde export, dringen volgende vragen zich op :

1. Worden in Vlaanderen, met het oog op de export naar ontwikkelingslanden, geneesmiddelen geproduceerd die in ons land verboden zijn, of farmaceutische producten die hier uit de handel werden genomen ?
2. Wat is de omvang van de uitvoer van dergelijke, op zijn minst twijfelachtige, geneesmiddelen ?
3. Over welke middelen beschikt de minister om dergelijke export te controleren en zo nodig in te perken ?

Vraag nr. 80 (BZ 1992)

van 7 oktober 1992

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel — Overwicht Franstaligen

Door de overheveling van personeelsleden van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) naar de gewestelijke instanties ontstond bij het begin van 1991 een onevenwicht in de invulling van het taalkader van de BDBH. Zowel bij het statutair als bij het contractueel personeel is er een overwicht aan Franstaligen.

De federale minister van Buitenlandse Handel geeft dat toe, maar stelt geen maatregelen in het vooruitzicht om daar enige verandering in te brengen.

Heeft de vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest in de raad van beheer van de BDBH ter zake al stelling genomen ? Werden er door hem binnen de raad van beheer reeds initiatieven genomen om deze onwettelijke situatie recht te trekken ? Welke ? Wat was het resultaat ?

Vraag nr. 81 (BZ 1992)

van 12 oktober 1992

van de heer L. BARBE

Donkmeer in Berlare — Beheersplan

Het bestuur Monumenten en Landschappen vroeg het gemeentebestuur van Berlare een beheersplan op te maken voor het Donkmeer. Enkele weken geleden keurde het Berlaarse gemeentebestuur het beheersplan goed. Naar verluidt zou de minister dit plan eerstdaags ondertekenen. Het blijkt echter dat het beheersplan op verschillende punten strijdig is met het gewestplan :

- het beheersplan bepaalt dat tijdelijke constructies kunnen worden opgericht op het meer, wat in strijd is met de bestemming van het gewestplan (natuurgebied) ;
- het beheersplan regulariseert de onwettige uitbreidingen van een horecabedrijf, uitbreidingen die volgens Aminoal moeten worden afgebroken ;
- de oeververstevingswerken zoals bepaald in de plannen van 6 mei 1992 zouden ook mogelijk worden, wat me ook strijdig lijkt met de bestemming op het gewestplan (natuurgebied).

Bovendien lijken deze punten van het beheersplan ook

in strijd met de beschermingsbesluiten van de Donk. Het is dan ook begrijpelijk dat omwonenden overwegen om bij de Raad van State de vernietiging van dit beheersplan te vragen.

1. Wanneer vroeg het bestuur Monumenten en Landschappen aan de gemeente Berlare de opmaak van een beheersplan voor het Donkmeer ? Tegen wanneer moest dit klaar zijn ?
2. Wat is de procedure inzake de opmaak en goedkeuring van dit plan ? Wat is de juridische draagwijdte ervan ?
3. op welke punten is dit beheersplan in strijd met het gewestplan en de beschermingsbesluiten ?
4. Heeft de minister dit beheersplan reeds goedgekeurd ?
5. Welke maatregelen neemt de minister opdat de beschermingsbesluiten van het Donkmeer zouden worden nageleefd ?

**Vraag nr. 82 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer J. GEYSELS**

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer N. De Batse-lier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

L. DETIÈGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 29 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geleidingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden
2. over de functies :
 - formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;
 - de bezetting :
 - aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)
 - de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
 - ministeries
 - andere openbare diensten (lieft afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten
 - consultingbureaus
 - andere
4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
 - persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters
 - andere
5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
 - leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
8. over de vergoeding :
 - basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie

- vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulpen ander personeel) :
- a. basisopleiding
- universitair (licentiaat, doctor, ingenieur. speciale licentie) welke discipline(s)
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?) ;
- b. dc specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
- occasionele vormingsinitiatieven : veel. weinig. geen
 - vormingsprogramma's : welke ?
- N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Vraag nr. 32 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden — Belegging
gelden door gemeenten

Is de minister ervan op de hoogte dat bepaalde gemeentebesturen een aanzienlijk deel van de gelden die ze ontvingen van het Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden (VFIA of de zogenaamde fondsen Van den Bossche en Lenssens) op termijnrekeningen belegd hebben ?

Is de minister van mening dat dit geoorloofd is ?

Zo niet, welke maatregelen werden er in dit verband getroffen ?

Vraag nr. 33 (BZ 1992)
van 15 oktober 1992
van de heer J. EEMAN

Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek
— Achterstallige bijdrage van Vlaamse Gemeenschap

Op 24 april 1987 werd het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek (FGWO), een bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek geassocieerd fonds, ervan op de hoogte gebracht dat de Ministerraad op 10 april 1987 besliste gedurende vijf jaar 20 miljoen frank per jaar toe te kennen aan het FGWO ter ondersteuning van fundamenteel onderzoek.

Door het FGWO werd er in dit verband een overeenkomst gesloten met het Rega-instituut, de KU Leuven en de ULB. De overeenkomsten verbinden het FGWO ertoe de 20 miljoen frank per jaar uit te keren. Hiervan gaan 11 miljoen per jaar naar de Vlaamse onderzoekers.

De koninklijke besluiten van 9 juni 1987 en 27 april 1988 voeren een eerste deel van de verbintenissen van de overheid uit voor de begrotingsjaren 1987 en 1988.

Hoewel het Geneesmiddelenfonds waaruit dit krediet in 1987 en 1988 werd geput, onder de nationale bevoegdheid valt, heeft de nationale minister van Volksgezondheid op een vraag naar deze achterstallige kredieten geantwoord dat er een samenwerkingsakkoord werd gesloten tussen de staat en de gemeenschappen voor wat de uitbouw van Aids-onderzoeksprogramma's betreft. Dit hield de bevoegdheidsverdeling in en regelt de financiële bijdrage van de staat en de gemeenschappen voor de volgende vier jaar (vraag nr. 52 van P. De Grauwe en J. Eeman van 23 juni 1992, Vragen en Antwoorden. Senaat, BZ 1991-1992, nr. 17 van 4 augustus 1992. blz. 731).

De nationale minister van Volksgezondheid is van oordeel dat de toelage bestemd voor het FGWO in dit verband moet worden uitgekeerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Kan de minister bijgevolg meedelen wanneer de achterstallige 33 miljoen frank bestemd voor het dekken van het Vlaamse aandeel in dit programma uitgekeerd zullen worden ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 58 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geledingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden ;

2. over de functies :

- formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;

- de bezetting :

- aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)

- de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
- ministeries
 - andere openbare diensten (liefst afzonderlijk : centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten
 - consultingbureaus
 - andere
4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
- persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters
 - andere
5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
- leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
8. over de vergoeding :
- basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk) :
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee
 - het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd) ;
9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulp- en ander personeel) :
- a. basisopleiding
- universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) welke discipline(s)
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?) ;
- b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
- occasionele vormingsinitiatieven : veel, weinig, geen
 - vormingsprogramma's : welke ?
- N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.
- Vraag nr. 59 (BZ 1992)
van 8 oktober 1992
van de heer L. PIERCO**
- Gehandicaptenhome Oostrem in Herent — Problemen***
- Sinds geruime tijd vestigt de personeelsgroep van de v.z.w. Oostrem in Herent de aandacht op de problemen die dit home voor gehandicapten door het nijpende personeelstekort kent.
- In vergelijking met de wettelijk vooropgestelde personeelsnormen van 1983 zijn er 5,67 personeelsleden te weinig. Dit is één vijfde van de vooropgestelde personeelsformatie.
- Vermits in deze instelling gewerkt wordt met zwaar zorgbehoevende gehandicapten, leidt dit tot overbelasting. Er worden heel wat overuren gepresteerd zonder redelijke mogelijkheid tot recuperatie.
- Daarbij komt dat alle personeelsleden nog recht hebben op een loonsverhoging van gemiddeld 12 percent, vooraleer de streefbarema's gerealiseerd zijn.
- Tot op heden is aan die beide problemen zelfs geen begin van oplossing gegeven, hoewel eind juli een ambtenaar van de bevoegde overheidsdienst na lang en herhaald aandringen, een bezoek aan de instelling bracht.
1. Hebben nog andere soortgelijke instellingen met dezelfde moeilijkheden te kampen ? Zo ja, hoeveel en welke ?
 2. Welke maatregelen worden overwogen om binnen de kortst mogelijke tijdspanne een oplossing aan de problemen van Oostrem te geven ?
- Vraag nr. 60 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer J. GEYSELS**
- Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk***
- Werden er binnen het departement van de minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?
- Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer N. De Batse-lier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer T. Kelchtermans, Vlaam-

se minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming en mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale aangelegenheden.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
47	29.09.1992	H. Suykerbuyk	<i>Beroepsrevalidatie en werkgelegenheid van gehandicapten - Goedkeuring verdrag Internationale Arbeidsconferentie</i>	62
48	02.10.1992	M. Capoen	<i>Vlamingen in de wereld - Contacten en steun</i>	62
49	0	05.10.1992 R. Van Hooland	<i>Kabinetten - Samenstelling en organisatie</i>	75
50	09.10.1992	L. Standaert	<i>NV Delacre - Vlaamse overheidssteun</i>	45
51	16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen - Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	45
2	27.10.1992	M. Capoen	<i>Vlaams centrum voor landbouw en milieu - Oprichting</i>	46
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
260	0	05.10.1992 R. Van Hooland	<i>Kabinetten - Samenstelling en organisatie</i>	76
262	12.10.1992	L. Barbé	<i>Afvalwaterlozingen van Fabelta Ninove - Overtreding lozingsvergunning</i>	47
263	12.10.1992	R. Van Hooland	<i>Amalgamresten - Selectieve ophaling en recyclage</i>	47
264	0	13.10.1992 R. Swinnen	<i>NV Coil Anodizing in Landen - Waterverbruik en vervuiling door bijkomende produktielijn</i>	76
265	15.10.1992	L. Barbé	<i>Geitebos in Geraardsbergen - Beheersplan</i>	48
266	16.10.1992	J. Devolder	<i>Gerecycleerd papier - Aanwezigheid dioxine</i>	48
267	16.10.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Uitbreiding NV Ijsfabriek in Eversem (Meise) - Risico's voor omgeving</i>	49
268	0	16.10.1992 J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen - Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	77
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
81	09.04.1992	J. De Bremaeker	<i>Antwerps havengebied - Herbouwen van bruggen</i>	63
291	08.09.1992	J. De Meyer	<i>Arrondissement Sint-Niklaas - Verkeersongevallen</i>	64
292	08.09.1992	J. De Meyer	<i>Expresweg N 49 - Omvorming tot autosnelweg van het deel Antwerpen-Zelzate</i>	64
296	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Havenplan Oostende - Onteigeningen</i>	65
298	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Verkeersveiligheid - Vangrails</i>	66
303	18.09.1992	M. Capoen	<i>Arrondissement Oostende - Infrastructuur- en verkeerswerken</i>	66

310	29.09.1992	E. Van Vaeren-	E 40 in Affligem — Geluidsoverlast bergh	67
318	02.10.1992	G. Annemans	Afrit Brasschaat en Bredabaan — Fileprobleem	67
319	0 05.10.1992	R. Van Hooland	Kabinetten — Samenstelling en organisatie	77
320	o 07.10.1992	L. Van Nieuwen-	Scheldedijken in St. -Amands en Bornem — Maaibeheer huysen	78
321	08.10.1992	D. Ramoudt	Doortrekking E 40 door de Moeren — Maatregelen ter bescherming van het landschap	68
322	o 09.10.1992	L. Standaert	Duwvaartkanaal — Problemen	78
323	o 14.10.1992	J. Eeman	Dender — Herbouwen van bruggen over stuw en sas in Denderleeuw (Huissegem)	78
324	o 14.10.1992	J. De Meyer	Gewestwegen — Vangrails	79
325	15.10.1992	D. Ramoudt	Westvlaams poldergebied — Schending van het landschap	50
326	15.10.1992	D. Ramoudt	Aanleg pylonen en hoogspanningskabels — Beschermde en histo- rische landschappen	50
1	20.10.1992	J. Van Eetvelt	Gemeentepersoneel — In aanmerking nemen van dienstplicht voor vaststelling wedde	51
3	21.10.1992	M. Capoen	Gemeenteraadsbesluiten — Belanghebbende raadsleden	52
5	23.10.1992	J. Eeman	Stedebouw wet — Beroepsprocedure voor derden	52

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

76	18.09.1992	A. Denys	BRTN — Personeelsbestand	68
86	05.10.1992	R. Van Hooland	Kabinetten — Samenstelling en organisatie	53
87	o 07.10.1992	W. Demuyt	Regionale televisie — Zendstations	79
88	o 14.10.1992	F. Van den Eyn-	BRTN-journalisten — Presentatie bij de concurrentie de	79
89	o 14.10.1992	F. Van den Eyn-	BRTN-radioprogramma — Vraaggesprekken met politieke vertegen- woordigers	79
90	o 16.10.1992	F. Van den Eyn-	BRTN — Aandacht voor boek over Vlaams Blok de	79
91	o 16.10.1992	F. Van den Eyn-	BRTN- TV — Oppositiepartijen in De zevende dag de	80
92	o 16.10.1992	F. Van den Eyn-	BRTN-radio — Aandacht voor racisme in Voor de dag de	80

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

143	07.10.1992	J. De Meyer	Onderwijs — Verschil tussen organieke en budgettaire ambten	54
144	o 09.10.1992	L. Standaert	Toekennen attributies — Misbruiken	80
146	09.10.1992	L. Standaert	Verkiezingen centrale raad ARGO — Kandidatenlijst	54
147	09.10.1992	L. Standaert	Schooldirecties — Loyauteit aan het onderwijsnet	55
148	o 09.10.1992	L. Standaert	Lichamelijke op voeding — Mannelijke en vrouwelijke leerkrachten	81
149	o 09.10.1992	L. Standaert	Secundair onderwijs — Nieuwe regeling vervangingen	56

150	09.10.1992	L. Standaert	<i>Middenscholen — Oriëntering</i>	56
151	09.10.1992	L. Standaert	<i>Inspecteurs katholieke godsdienst — Klachten</i>	57
152	09.10.1992	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Onderwijs — Aantal anderstalige kinderen</i>	58
153	12.10.1992	L. Standaert	<i>Verkiezingen ARGO — Misbruik van faciliteiten</i>	58
154	0 13.10.1992	E. De Groot	<i>BA 0-formulieren — Confessioneel of niet-confessioneel karakter van lagere scholen</i>	81
155	0 14.10.1992	E. Baldewijns	<i>Tweede taal in de tweede graad van het basisonderwijs — Bekwaamheidsbewijs leerkrachten</i>	81
156	0 14.10.1992	E. Baldewijns	<i>Buitengewoon onderwijs — Autistische kinderen</i>	81
158	0 15.10.1992	J. Demeulenaere	<i>Gedeeltelijk boventalligen in het gemeenschapsonderwijs — Bekwaamheidsbewijzen en dienstanciënniteit</i>	82
159	16.10.1992	J. Geysels	<i>Getachteerde leerkrachten — Sociaal-culturele sector en jeugdwerk</i>	59
3	20.10.1992	M. Vogels	<i>Rationalisatie en schaalvergroting HOBU — Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken in Antwerpen</i>	60

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

36	11.05.1992	H. Van Diende- ren	<i>Voorstadsnet Antwerpen — Oprichting werkgroep</i>	69
73	10.09.1992	M. Aelvoet	<i>Vervoers- en infrastructuurbeleid — Beoordelen van openbaar en gemeenschappelijk vervoer</i>	70
74	21.09.1992	M. Aelvoet	<i>Centrum van Tienen — Organiseren van stadsbusdienst</i>	70
75	21.09.1992	M. Aelvoet	<i>Leuvense jaarbeurs — Verzorgen van pendeldienst door particuliere busexploitant</i>	71
77	25.09.1992	W. Verreycken	<i>Gebruik van private autobussen voor vervoer personeel — Belemmeringen</i>	71
78	0 05.10.1992	R. Van Hooland	<i>Kabinetten — Samenstelling en organisatie</i>	82
79	0 07.10.1992	W. Peeters	<i>Export naar ontwikkelingslanden — Farmaceutische produkten</i>	83
80	0 07.10.1992	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel — Overzicht Frans-taligen</i>	83
81	0 12.10.1992	L. Barbé	<i>Donkmeer in Berlare — Beheersplan</i>	83
82	0 16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	84

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

29	o 05.10.1992	R. Van Hooland	<i>Kabinetten — Samenstelling en organisatie</i>	84
30	09.10.1992	R. Van Hooland	<i>Tewerkgestelde werklozen — Gegevens</i>	61
31	09.10.1992	J. Caudron	<i>VDA B-diensten — Onderscheid tussen contractuele personeelsleden</i>	72
32	o 14.10.1992	F. Van den Eyn- de	<i>Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden — Belegging gelden door gemeenten</i>	85

33	○	15.10.1992	J. Eeman	<i>Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek – Achterstallige bijdrage van Vlaamse Gemeenschap</i>	85
34		16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen – Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	61

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

44		19.08.1992	L. Standaert	<i>Brochure over begroting 1992 – Ontwerp, kosten, verspreiding</i>	72
54		28.09.1992	G. Anthuenis	<i>Ziekenhuizen – Openbaarheid erkenningsverslagen</i>	73
56		29.09.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>OCM W-ziekenhuizen en -rusthuizen – Weddebijslag voor buitengewone prestaties</i>	74
57		29.09.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Psychiatrische kliniek Sint-Alexius in Grimbergen – Mensonwaardige omstandigheden</i>	74
58	0	05.10.1992	R. Van Hooland	<i>Kabinetten – Samenstelling en organisatie</i>	85
59	0	08.10.1992	L. Pierco	<i>Gehandicaptenhome Oostrem in Herent – Problemen</i>	86
60	0	16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen – Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	86